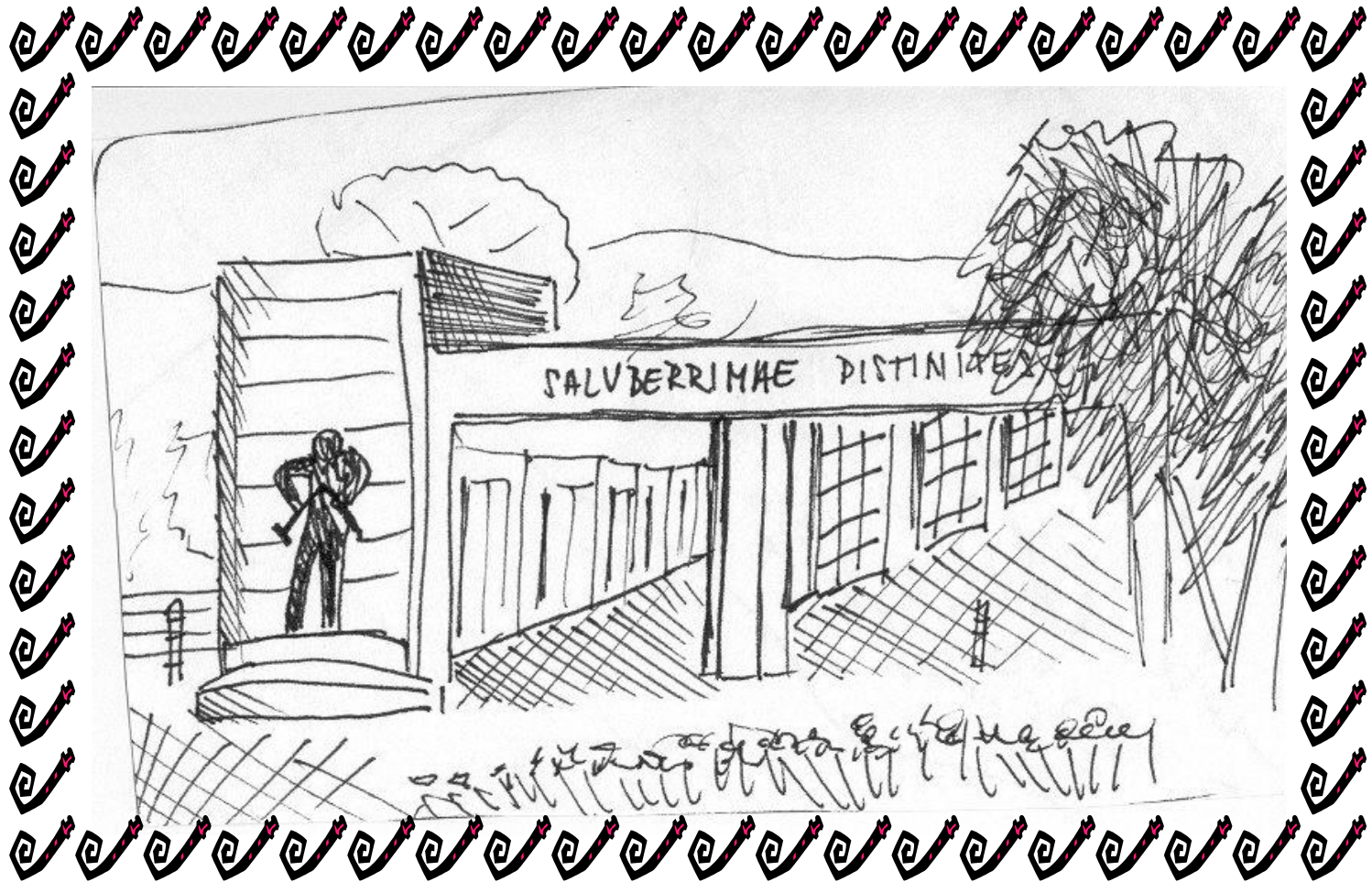

Súťaž : „ČAROVNÝ PRÍBEH 2003“

*„Tajuplné príbehy
z nášho mesta.“*

Autorský kolektív 4.A triedy :

Milan Bernadič ♥ Zuzana Boorová ♥ Daniel Dvorský ♥ Ivan Feigl ♥ Oliver

Frey ♥ Nikoleta Gorlická ♥ Andrej Halaj ♥ Matej Hornák ♥ Jakub Kalnický ♥

Miroslav Kaša ♥ Milan Klasovitý ♥ Viola Kleinová ♥ Katarína Kondvárová ♥

Karina Kotlárová ♥ Monika Péliová ♥ Nikola Stískalová ♥ Filip Zajaček ♥

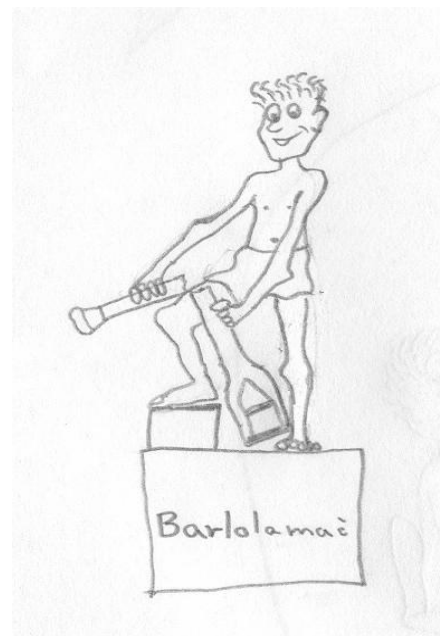
Martin Žec ♥ Ivana Žecová ♥ Martina Žlnayová ♥ Mgr. Anna Jánošková ♥

Adresa : IX.ZŠ – F.E.Scherera 40

921 01 Piešťany

„Tajuplné príbehy z nášho mesta“

Piešť'any

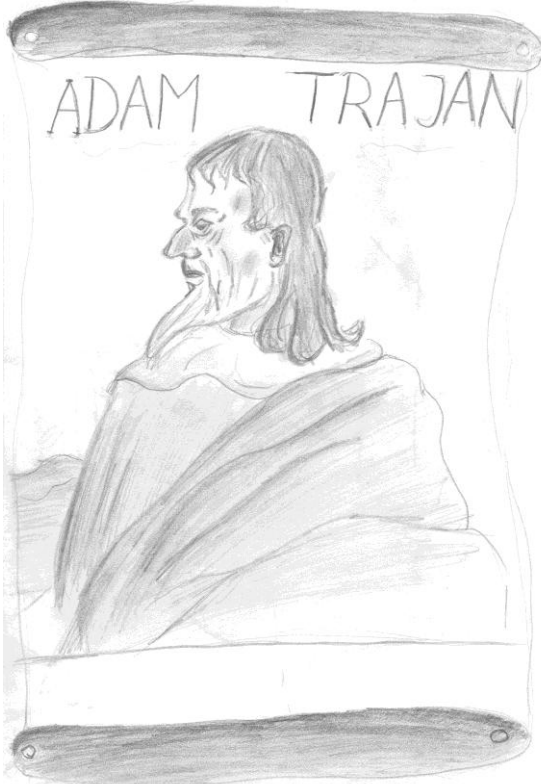
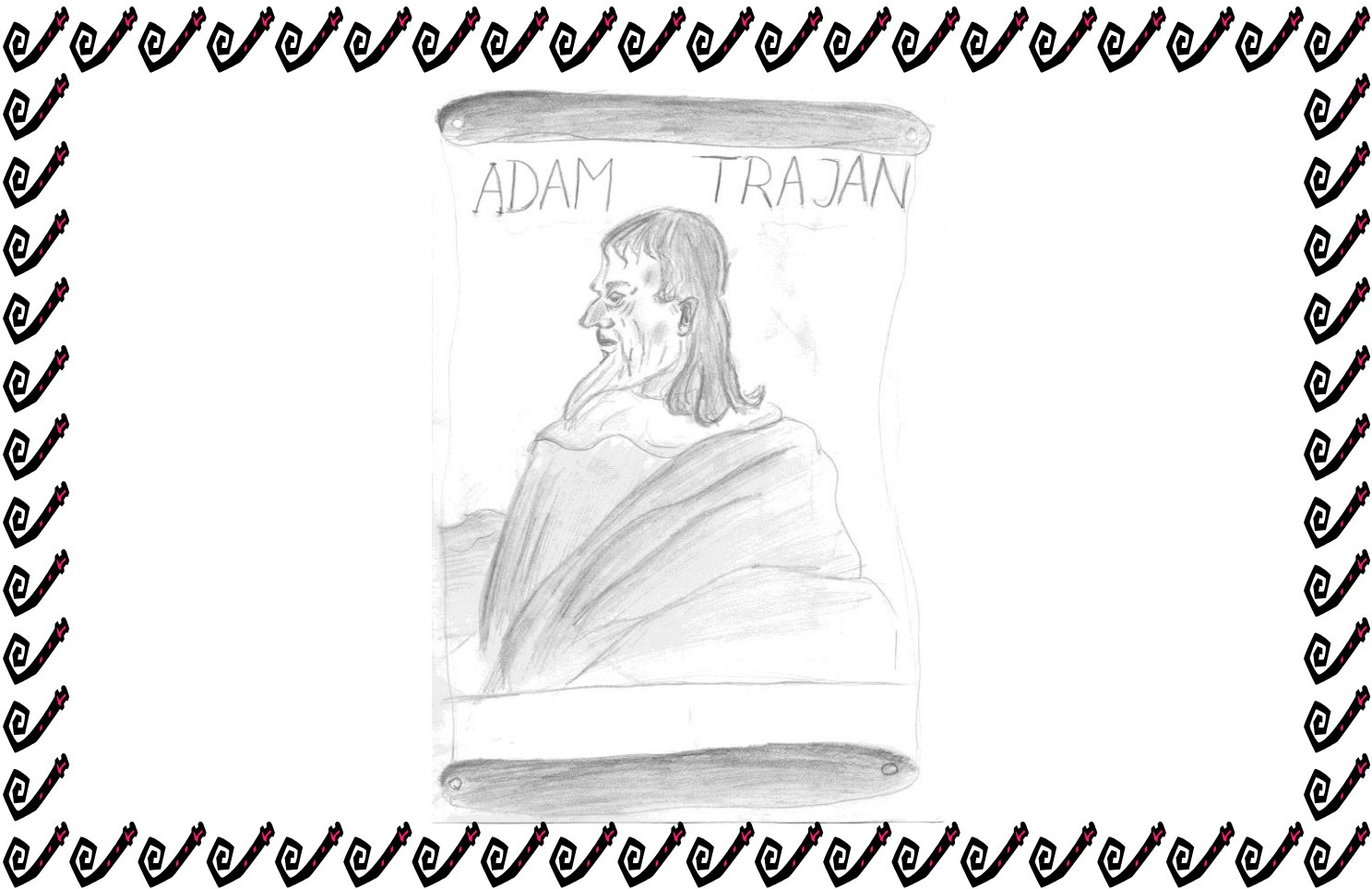

Ako sa to všetko začalo

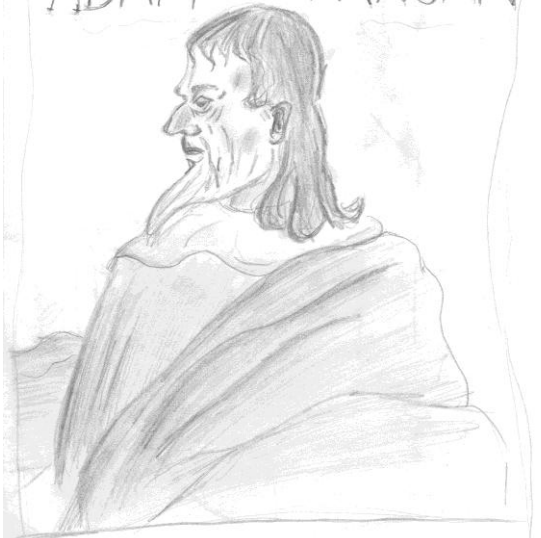
Sme žiaci 4.A triedy, IX.ZŠ – F.E.Scherera v Piešťanoch. Naša škola sídli na sídlisku Adam Trajan a nesie čestný názov Františka Ernesta Scherera. Obaja títo muži boli veľmi významní ľudia. Adam Trajan Bešeňovský bol významný básnik, ktorý v roku 1642 napísal chválospev na piešťanské kúpele. Jeho nápis : Saluberrimae Pistinienses thermae / Zdraviu veľmi prospešné piešťanské kúpele / sa nachádza na Kolonádnom moste. František Ernest Scherer bol významný lekár, ktorý postavil liečebné zariadenie pre vojakov – Vojenský kúpeľný ústav.

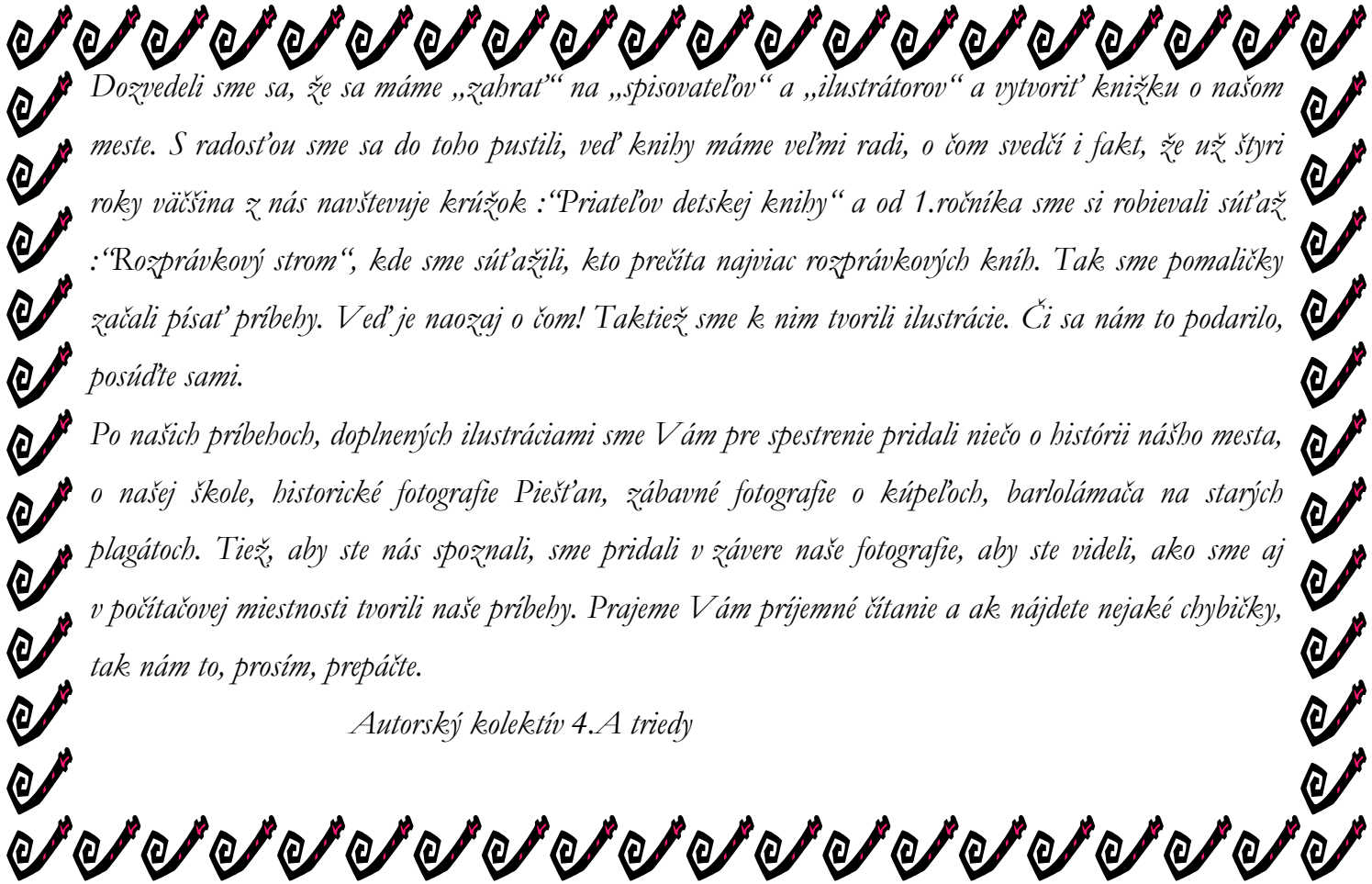
V našej triede je 20 žiakov, z toho 11 chlapcov a 9 dievčat. Spolu chodíme už štvrtý rok do triedy. Sme veľmi súťaživá trieda, radi vyhrávame a preto sa zapájame do každej súťaže, ktorú nám naša pani učiteľka spomenie.

Tak to bolo aj tentokrát. Jedného októbrového dňa prišla naša triedna do školy a povedala nám : „Mám tu novú súťaž. Chcete vedieť akú?“ S napätím sme čakali, o čom to bude.

ADAM TRAJAN

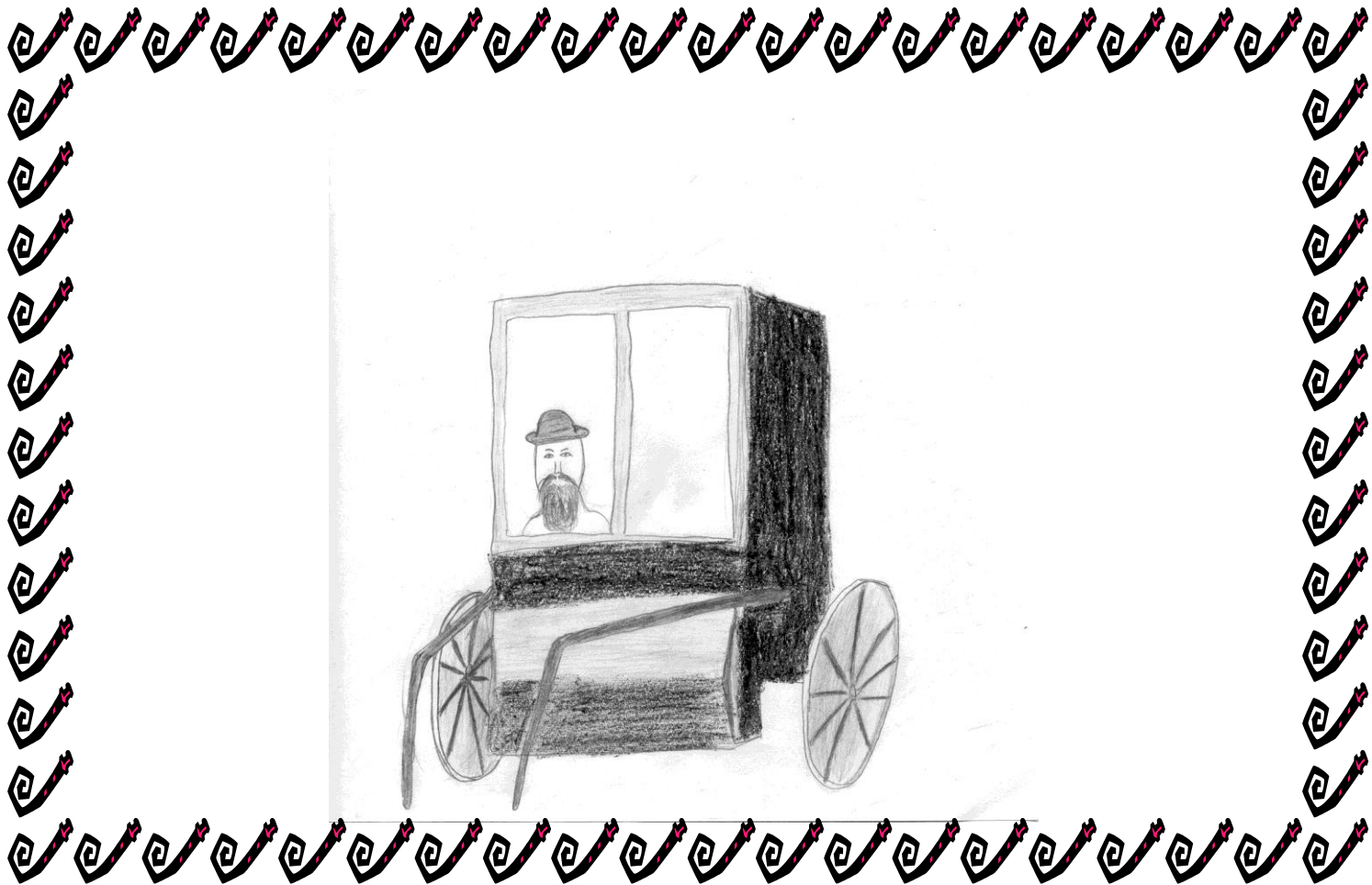

Dozvedeli sme sa, že sa máme „zabrat“ na „spisovateľov“ a „ilustrátorov“ a vytvoriť knižku o našom meste. S radosťou sme sa do toho pustili, veď knihy máme veľmi radi, o čom svedčí i fakt, že už štyri roky väčšina z nás navštevuje kerúžok :“Priateľov detskej knihy“ a od 1.ročníka sme si robievali súťaž :“Rozprávkový strom“, kde sme súťažili, kto prečíta najviac rozprávkových kníh. Tak sme pomaličky začali písať príbehy. Veď je naozaj o čom! Taktiež sme k nim tvorili ilustrácie. Či sa nám to podarilo, posúďte sami.

Po našich príbehoch, doplnených ilustráciami sme Vám pre spestrenie pridali niečo o histórii nášho mesta, o našej škole, historické fotografie Piešťan, zábavné fotografie o kúpeľoch, barlolámača na starých plagátoch. Tiež, aby ste nás spoznali, sme pridali v závere naše fotografie, aby ste videli, ako sme aj v počítačovej miestnosti tvorili naše príbehy. Prajeme Vám príjemné čítanie a ak nájdete nejaké chybičky, tak nám to, prosím, prepáňte.

Autorský kolektív 4.A triedy

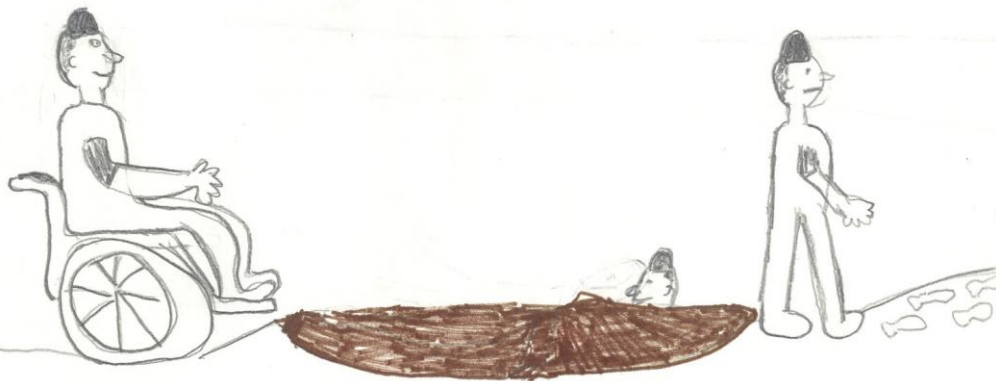

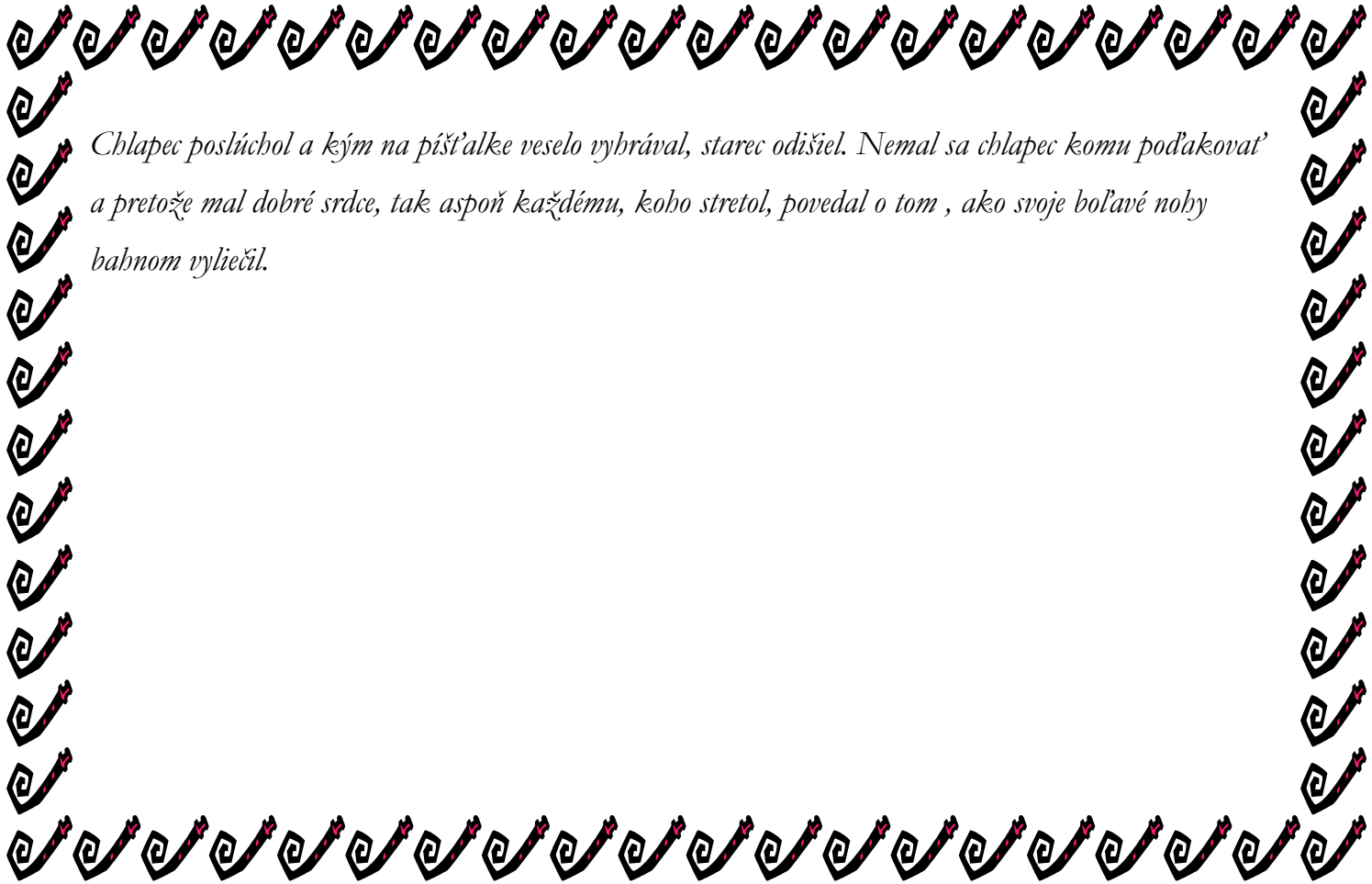
Nie je bahno, ako bahno

Bolo to dávno, pradávno. Pán Boh ako starček po svete chodil a ľudí učil. Raz prišiel pod kopec, pri ktorom si rieka Váh dve korytá urobila. Pri rieke sedel chlapec, nohy si máčal a na píšťalke hral. Prišiel starček k chlapcovi a spýtal sa :“ Prečo tak smutne hráš? “ „Prešiel som kus cesty, nohy som si doráňal. Veľmi ma bolia. Do studenej vody som si ich namočil, aby som bolesť necítil. Keď mám nohy vo vode – nebolia, keď ich vyťahnem – zase veľmi bolia. Neviem, ako domov prídem.“ Povedal chlapec. K starcovi bol milý, a preto sa pán Boh rozhodol, že mu pomôže.

„Vyber nohy zo studenej vody a tu chvíľu počkaj!“ povedal starček. Odišiel a keď sa o chvíľu vrátil, povedal chlapcovi : „Nohy si bahnom z dna tejto rieky natri, peknú pesničku mi zabraj, a potom to bahno teplou vodou umy! Možno to pomôže!“

Piestang - surge et ambula

*Chlapec poslúchol a kým na pišťalke veselo vybrával, stavec odišiel. Nemal sa chlapec komu poďakovať
a pretože mal dobré srdce, tak aspoň každému, koho stretol, povedal o tom , ako svoje boľavé nohy
babnom vyliečil.*

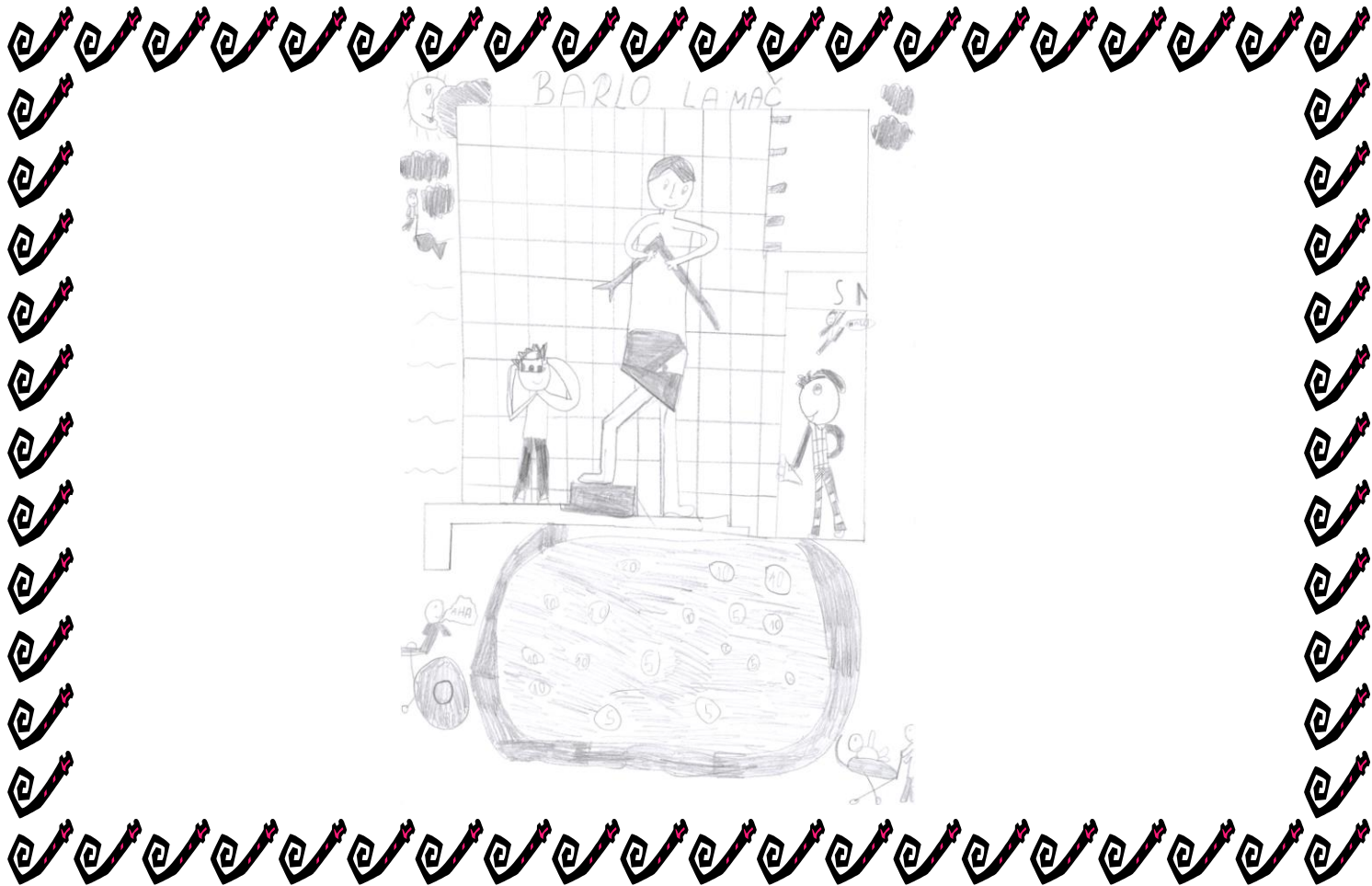
Záhada skleného mosta

Moje rodné mesto Piešťany sa mi veľmi páči. Je tu možné chodiť na veľké množstvo rôznych prechádzok.

Najčastejšie chodím s rodičmi na náš sklený most, ktorý má svoj správny názov Kolonádový most. Tento most je svetoznámy a prešiel po ňom asi každý hosť mesta. Ale určite nie každý vie o záhade, ktorá sa tu odobrala.

Keď pôjdete po moste, všimnete si, že v presklenenej stene sú dve krásne leptané vitráže podľa návrhu známeho maliara Martina Benku.

Cez druhú svetovú vojnu sa stala taká záhada, že jedného dňa, keď ľudia šli cez most na prechádzku, tieto sklenené obrazy zmizli. Ľudia si medzi sebou šepkali, čo sa asi s nimi mohlo stať, kto ich vzal a

keď sú. Veľa ľudí vôbec nevedelo, čo sa s nimi stalo. Bolo im ľúto, že sú preč a báli sa, že ich už nikdy neuvidia.

To ale nevedeli, že dobrí ľudia od strachu, keď sa v meste bojovalo a strieľalo, schovali tieto obrázky do pivnice.

Keď potom bolo po vojne, jedného dňa opäť tieto obrázky na most vrátili a všetci obyvatelia mesta mali veľkú radosť.

Takeže zasa dlhé roky sú tam a dúfam, že ešte veľa rokov tu zostanú a nebudú musieť ako vtedy záhadne zmiznúť.

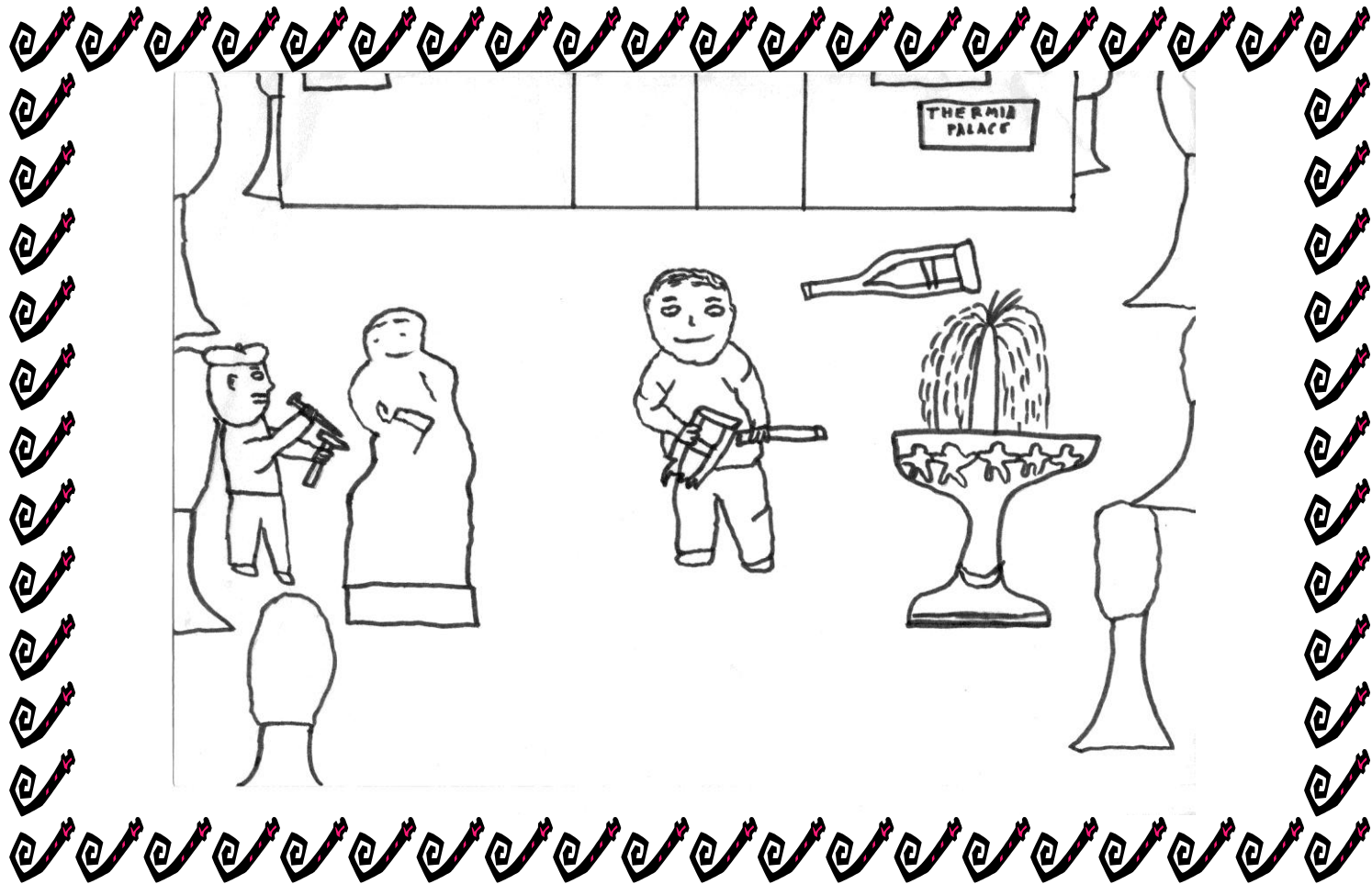
Rimania v Piešť'anoch

Asi pred 1300 rokmi cez naše mesto prechádzali rímski vojaci. Po dlhom chodení a po bojoch ich všetko bolelo, tak sa tu utáborili pri akýchsi vyhlbených jamách, v ktorých bola teplá voda. V nej si umývali svoje ubolené nohy a pocítili po hodine veľkú úľavu.

Všetkých nohy prestali bolieť, tak sa tam vykúpali celí. Dokonca si vyhlbili i ďalšie jamy, lebo ich bolo veľmi veľa. Na dlhšiu dobu sa tu usídlili, lebo zistili, že teplá voda, ktorú je cítiť sírou, im veľmi pomáha a cítia sa lepšie, najmä, keď sa unavení vrátia po bojoch.

Po bojoch sa niektorí vojaci, ktorí už boli starí a doma ich nikto nečakal, natrvalo usídlili v Piešť'anoch.

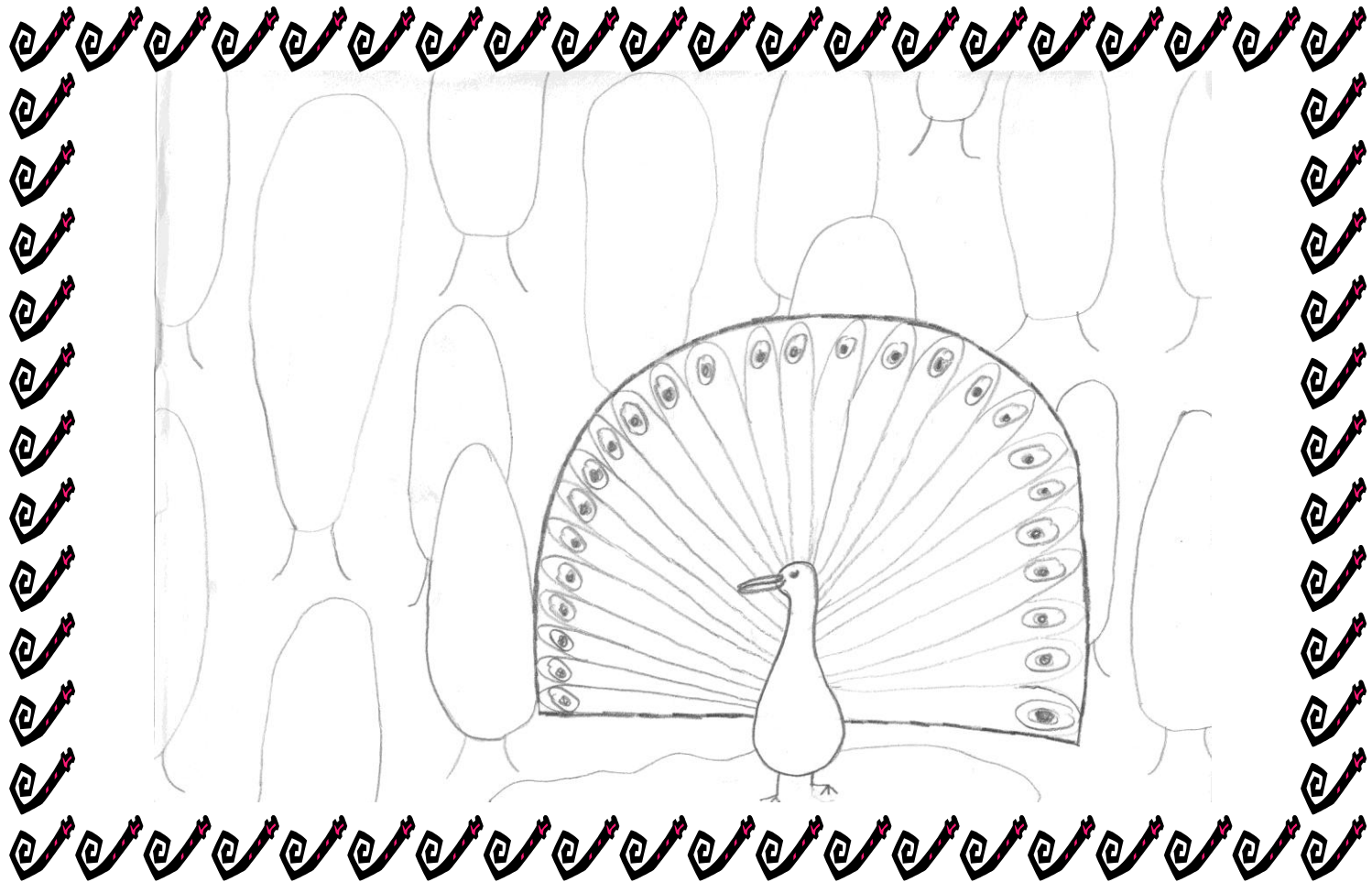
Jeden z nich mal pred smrťou zvláštne želanie, aby na počesť vyliečených vojakov vytesali do kameňa sochu, ktorá bude znázorňovať uzdraveného človeka. Tak sa aj stalo. Jeho želanie bolo splnené, sochu vytesali do kameňa a nazvali ju BARLOLÁMAC.

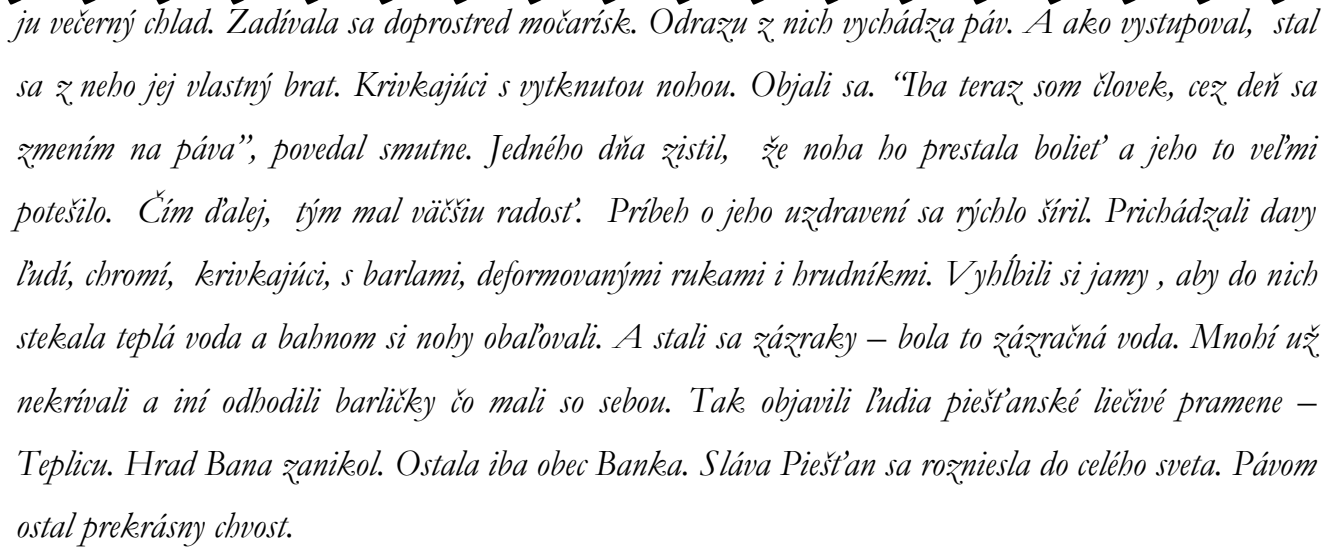

Páv v piešťanských kúpeľoch

Nad Piešťanmi stál kedysi brad. Volal sa Bana a dedina pod ním sa volala Banka. Na tom brade bývali súrodenci. Matka a otec im zomreli. A ako rástli starala sa o nich krutá opatrovníčka. Nie však hocijaká – bola to bohyňa, čo iným škodila. Raz sa nahnevala na mladého šľachtica a povedala kliatbu:” Nech si vták, s prekrásnym perím, čo ti bude závidieť každý vták. Ale tvoj blas bude škaredý.” Mladý šľachtic ju prosil, aby sa nad ním zľutovala. Ale čarodejníca sa nezľutovala. Zaškriekal premeneným blasom, spustil sa z bradiab a pretože nevedel lietat’ s dlhým chvostom, nešťastne spadol na nobu a vytkol si ju. Krívkajúc blúdil krajom, až narazil na močaristé lúky. Babno mu obaľovalo vytknutú nobu ,ktorá ho veľmi páčila. Keď mal v ňom namočenú nobu, bolela ho menej. Sestrička ho začala hľadať. Každý deň chodila okolo neho, ale nemohla vystáť brozné škríkanie toho inak veľmi pekného vtáka. Raz zaspala na briežku a zobudil

ju večerný chlad. Zadávala sa doprostred močarísk. Odrazu z nich vychádza páv. A ako vystupoval, stal sa z neho jej vlastný brat. Krivkajúci s vytknutou nohou. Objali sa. “Tba teraz som človek, cez deň sa zmením na páva”, povedal smutne. Jedného dňa zistil, že noha ho prestala bolieť a jeho to veľmi potešilo. Čím ďalej, tým mal väčšiu radosť. Príbeh o jeho uzdravení sa rýchlo šíril. Prichádzali davy ľudí, chromí, krivkajúci, s barlami, deformovanými rukami i hrudníkmi. Vyhľadali si jamy, aby do nich stekala teplá voda a bahnom si nohy obaľovali. A stali sa zázraky – bola to zázračná voda. Mnohí už nekrívali a iní odhodili barličky čo mali so sebou. Tak objavili ľudia piešťanské liečivé pramene – Teplicu. Hrad Bana zanikol. Ostala iba obec Banka. Sláva Piešťan sa rozniesla do celého sveta. Pávom ostal prekrásny chvost.

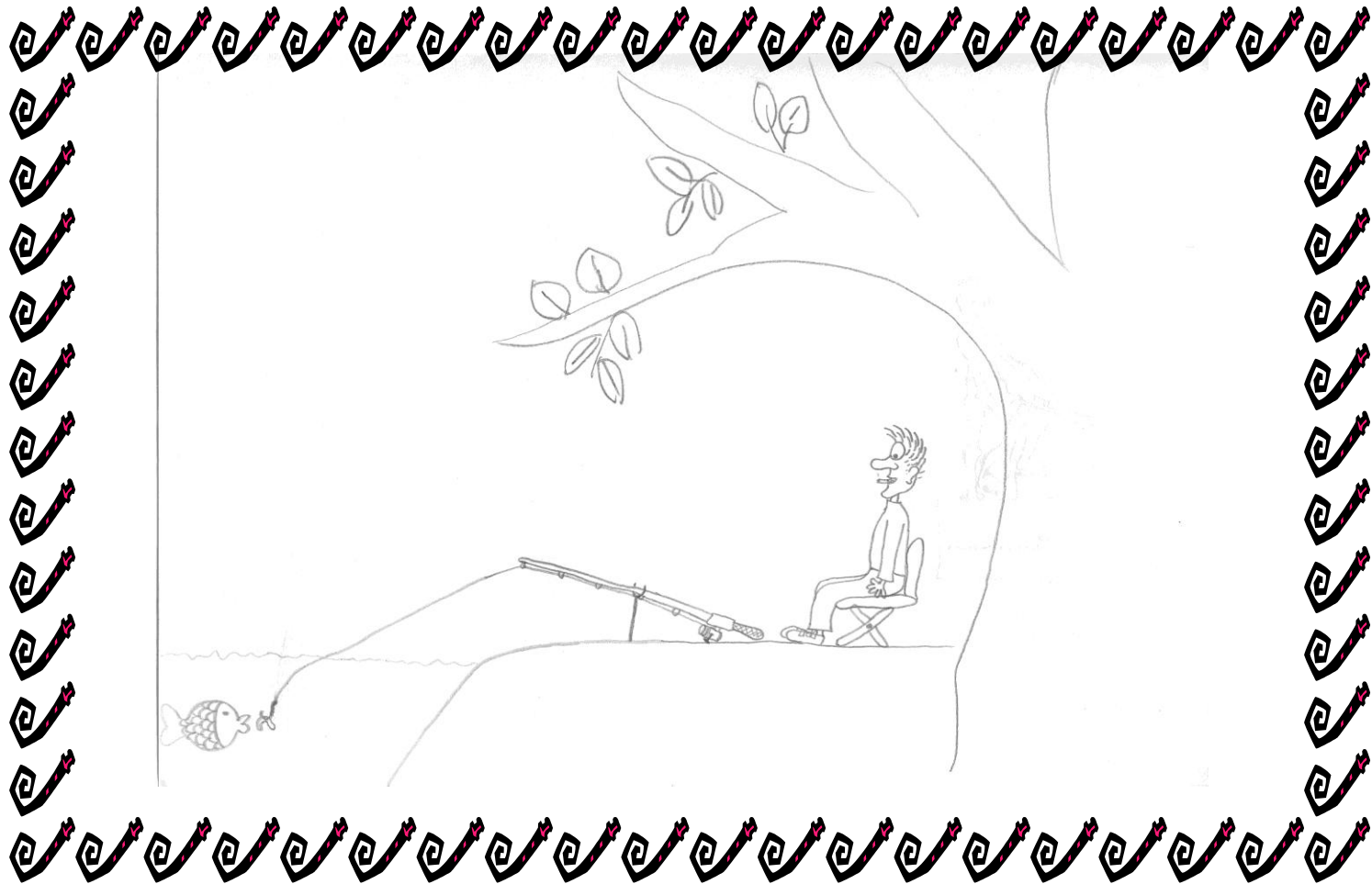
Zlatá rybka vo Váhu

Jedného krásneho rána sa jeden rybár rozhodol, že si pôjde uloviť rybu. Prišiel k Váhu, postavil udicu a čakal. Zrazu mu zabrala. Chytil udicu, vytiahol rybku ale nie obyčajnú, lež zlatú. „To je ale krásna rybka!“ povedal rybár a vzal si ju domov a dal ju do akvária. O týždeň sa Váh začal divne dvíhať. Ešte dva metre a voda by sa vyliala na chodník.

Za rybárom prišiel divný pán a povedal mu : „Hod' zlatú rybku naspäť do Váhu, inak sa Váh vyleje na celé Piešťany!“ Len čo sa rybár otočil, záhadný muž zmizol. Čo mal teraz rybár robiť? Rozhodol sa, že rybku vráti nazad do Váhu. Rýchle sa obliekol, bežal k Váhu a hodil zlatú rybku do jeho vln.

O tri dni Váh klesol.

Odvtedy sa hovorí, že keď niekto zasa vyloví zlatú rybku z vln Váhu a vezme si ju domov, namiesto toho, aby ju vrátil späť, nastane opäť potopa.

Vyliečený Beethoven

V

roku 1801 prišiel do Piešťan na liečenie Beethoven. Bola to veľká udalosť, pre celé Piešťany, každý sa veľmi tešil.

Beethoven chodil rád na prechádzky. Raz bol pri barlolámačovi, raz na sklenenom moste. Každý ho veľmi obdivoval a pýtali sa jeho sluhu, čomu vďaka za túto návštevu. Ten im povedal, že si sem prišiel hlavne oddýchnuť, no aj sa vyliečiť, lebo počul, že sem chodia chorí ľudia z celého sveta a liečivá voda a bahno im veľmi pomáhajú na ich choroby, tak to chce aj on vyskúšať, čo je na tom pravdy.

Jedného rána išiel Beethoven do bahna. Bol tam úplne sám a zrazu sa z bahna začalo niečo vynárať.

Bola to nádherná víla. Povedala mu : „Choď ku barlolámačovi a chyt' ho za pravé rameno!“ Unesený jej zjavom a aj tým, čo mu povedala, chcel splniť hneď jej príkaz.

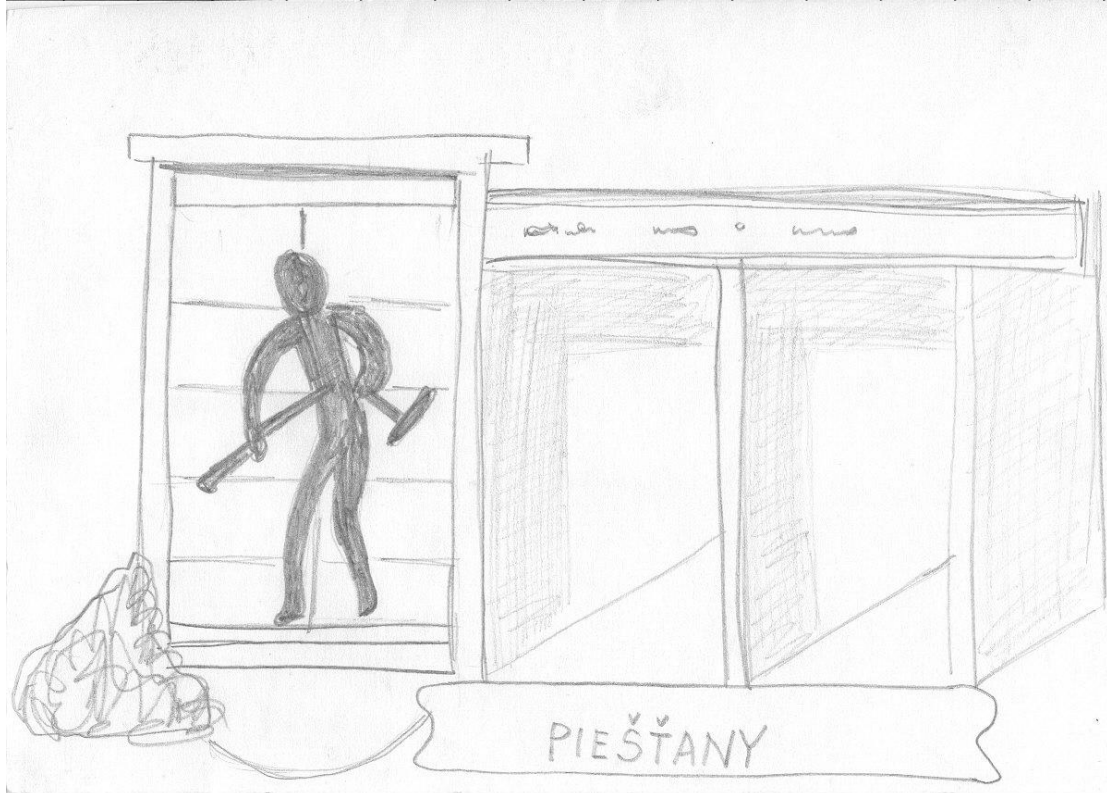

Beethoven

Utekal k barlolámačovi, chytil ho za pravé rameno a o deň bol úplne zdravý. Pochopil, že urobil dobre, keď poslúchol, veď sa mu vrátilo stratené zdravie.

PIEŠŤANY

Záhadný barlolámač

Volám sa Martin a bývam v známom kúpeľnom meste Piešťany. V znaku nášho mesta ja barlolámač - človek, ktorý láme barlu, lebo sa tu vyliečil a už ju nepotrebuje.

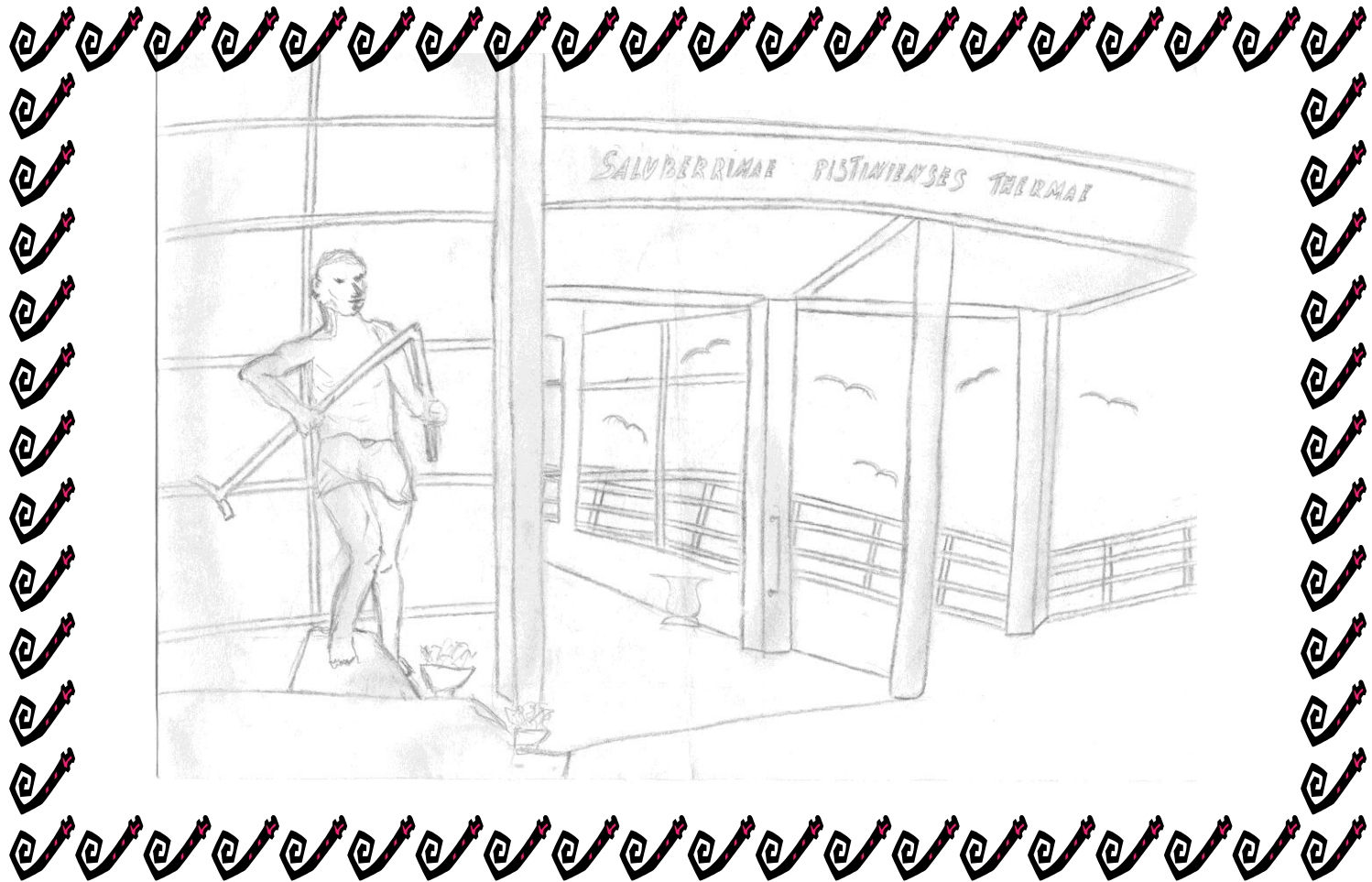
Chcem Vám rozpovedať jednu zaujímavú príhodu. Stalo sa to raz v lete.

Keď som išiel po meste, jeden ujo vykrikoval :“Videl som barlolámača ako chodil! On chodil!“ Myslím tým na sochu, ktorá je umiestnená na Kolonádnom moste. Zaujalo ma, ako môže barlolámač chodiť?

Spýtal som sa toho uja :“Môžete mi niečo bližšie o tom povedať, prosím?“ Ujo mi odvetil :“Viem jednu legendu. Poviem ti ju chlapče. Počúvaj! Vždy, keď do kúpeľov príde nový pacient, barlolámač presne o polnoci vstane a ide do kúpeľov. Príde k pacientovi, vystrčí ruku a prejde mu po tele tam, kde ho to bolí.

Potom sa vráti na svoje miesto na podstavci na Kolonádnom moste a zmení sa znova na kamennú sochu.

Ráno je taký, aký bol.“

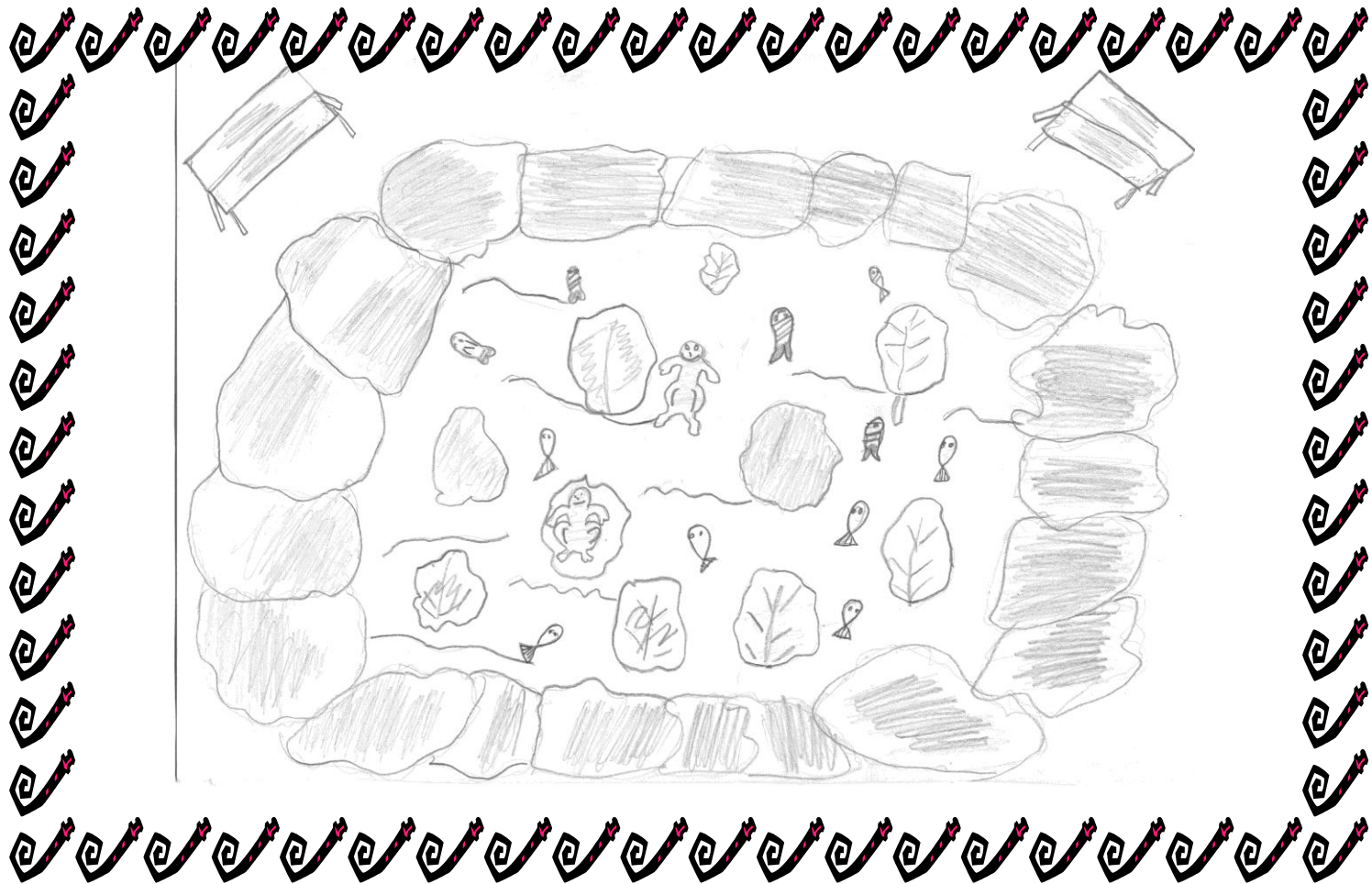
Cestou domov som premýšľal, či je to pravda. Doma som prezrel všetky knihy o legendách, ale túto som nikde nenašiel.

Na ďalšie ráno som išiel znova do kúpeľov. Chodím tam na rehabilitácie, lebo som mal zlomenú ruku a kúpele mi veľmi pomáhajú. Stretol som jedného uja, ktorý si šťastný vykračoval s úsmevom na tvári s kúpeľov. Ja som strašne zvedavý a nedalo mi, aby som ho nezastavil a nespýtal sa ho :“Prečo ste taký šťastný, ujo?“ On mi odpovedal :“Pred týždňom som prišiel do kúpeľov a už dnes odchádzam! Bolesť mi zázračne pominuli. Preto sa smejem, chlapče! Ved’ som trpel vyše roka po autobavárii a brožilo mi, že skončím na invalidnom vozíčku! Teraz už mám dôvod na úsmev, nie?“ Mal pravdu. To je už naozaj veľké šťastie.

Viac som sa ho už na nič nevypytoval a nechal som ho na pokoji.

Žeby to naozaj ten barlolámač, ktorý v noci navštevuje pacientov?

Posúďte sami!

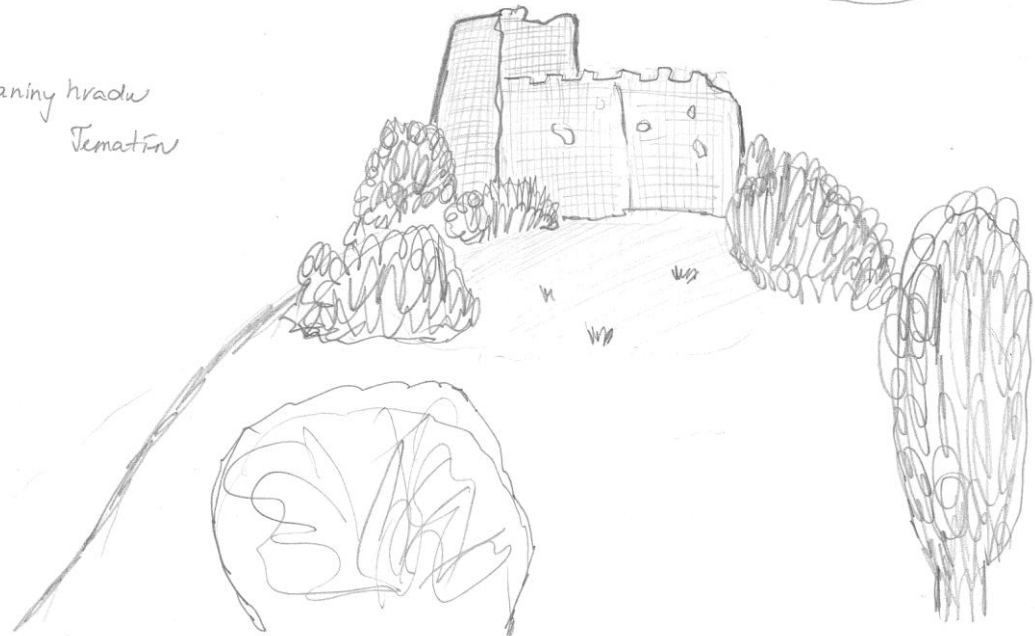

Tajná chodba

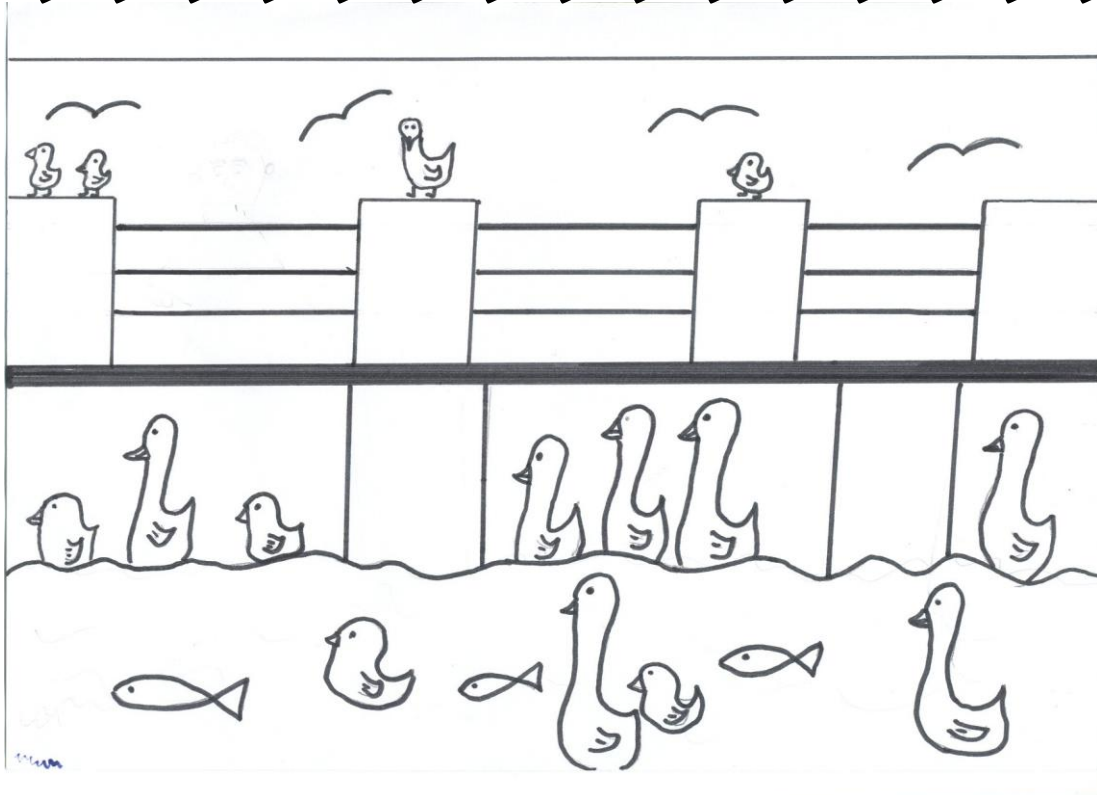
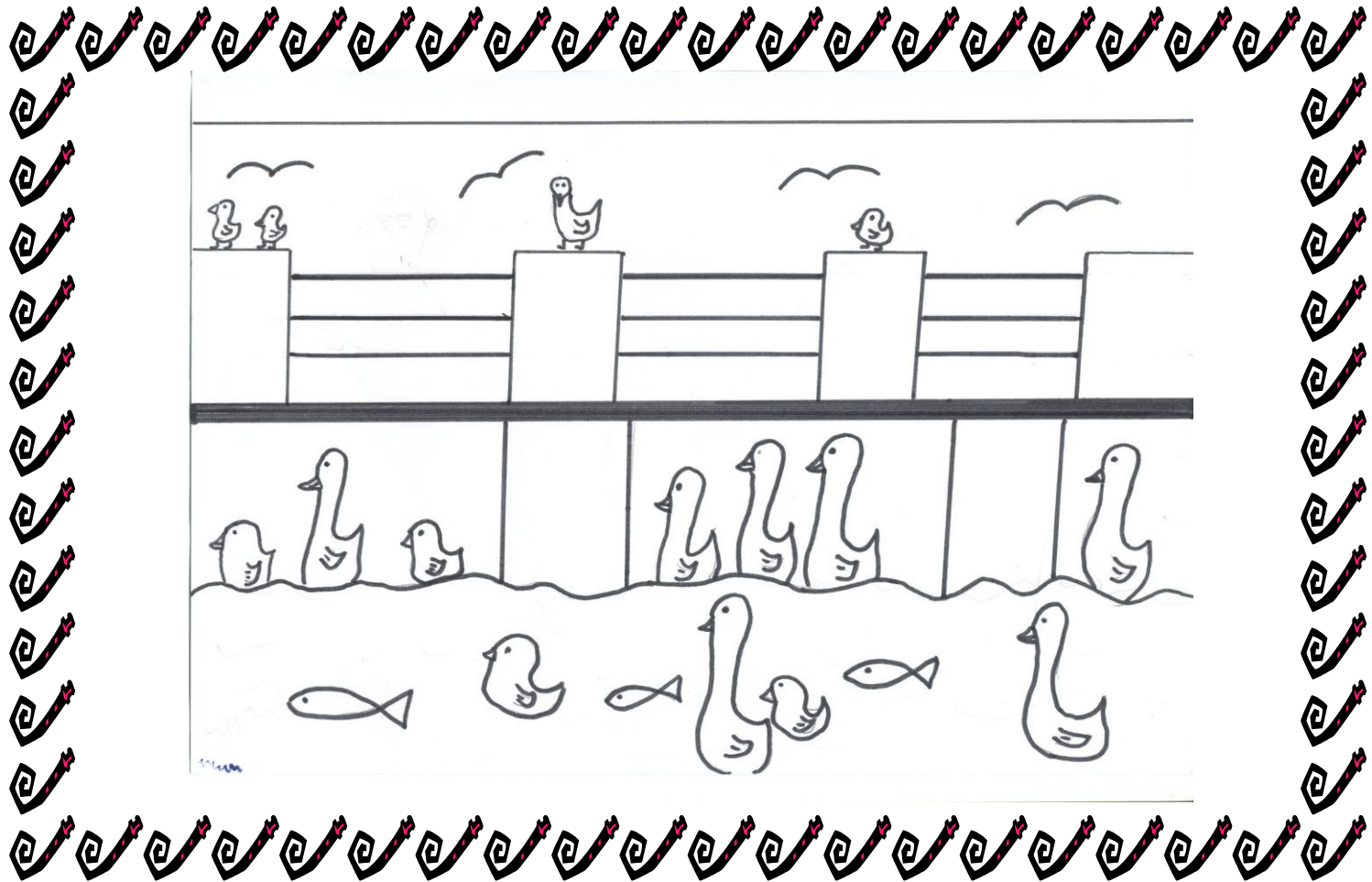
Jedného dňa sa rozhodol kráľ Čachtického bradu, že sa dohodne s kráľom Tematínskeho bradu, že si postavia podzemnú chodbu medzi oboma bradmi. Boli to totiž veľmi dobrí kamaráti. Kráľ ihneď vyslal svojho sluhu, aby to povedal druhému kráľovi. Kráľovi sa tento nápad veľmi pozdával a tak tajne začali s budovaním chodby. O šesť mesiacov bola chodba hotová. Jedného večera, keď chodbu chceli odskúšať, teda ísť jeden druhého navštíviť, pripravili si slávnostné hodovanie. Stavbu bohato oslávili a odvtedy sa pravidelne navštevovali, keď nechceli, aby poddaní o tom vedeli a tiež nikto nepovolanej. Dlhé roky využívali chodbu len na priateľské návštevy. Keď začali plieniť krajinu Turci a začali pustošiť sídla kráľov, chodba obom kráľom aj s ich rodinami zachránila život. Cez ňu králi odišli do bezpečia, do jednej malej dedinky, kde chodili počas mieru oddychovať. Tá dedinka bola v blízkosti Piešťan.

Zručaniny hradu
Tematín

Po vojne s Turkami sa králi vrátili nazad, obnovit' svoje spustošené sídla a museli obnovit' aj chodbu, ktorú objavili pri bojoch vojaci. Odvtedy už chodba nebola tajná, ale dozvedeli sa o nej aj ostatní ľudia. Králi im ju povolili využívať, veď aj im zachránila život. Táto legenda sa zachovala dodnes a mne ju rozprávala moja stará mama.

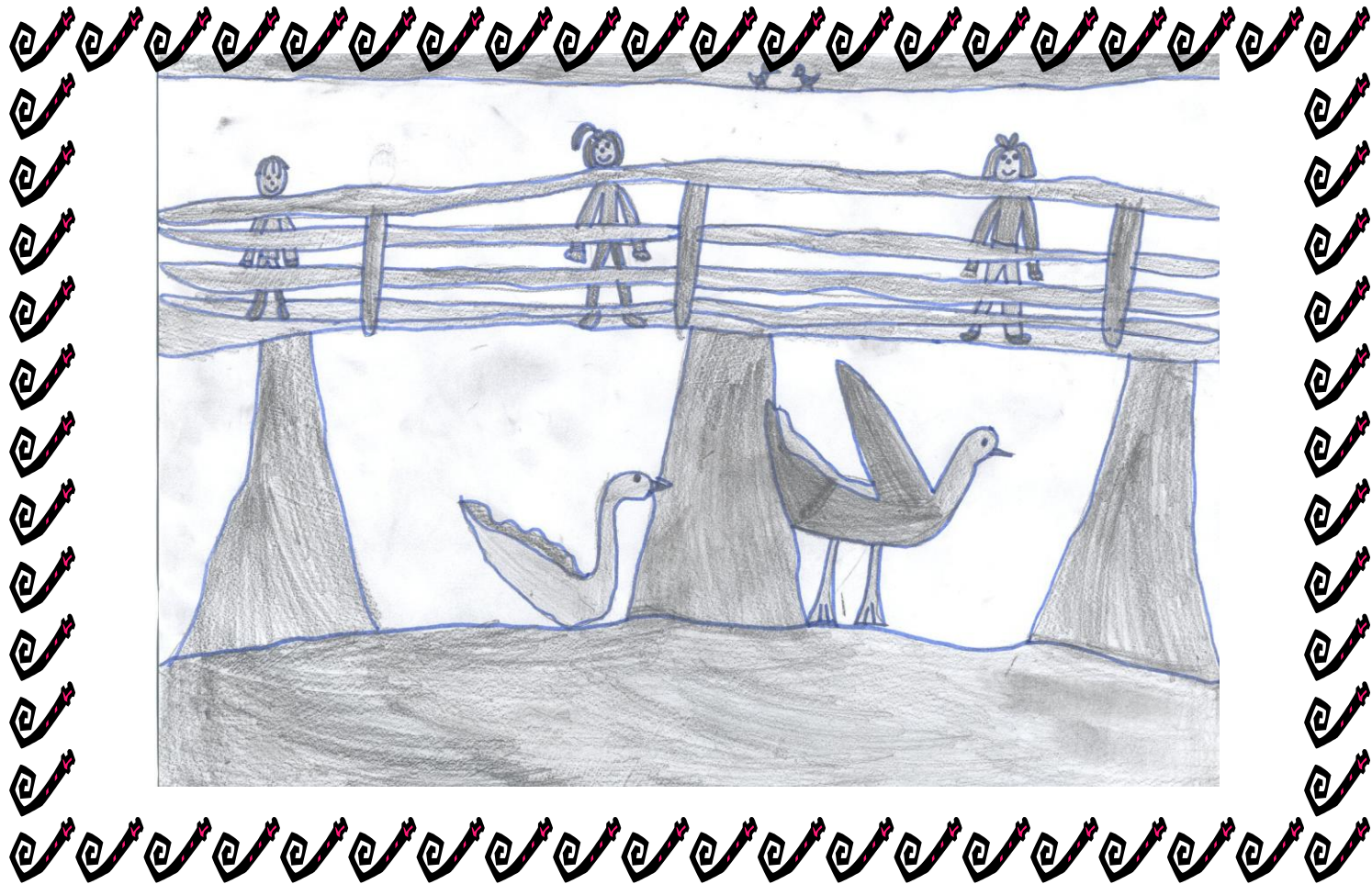

Zázračný Váh

Raz v lete, keď prileteli labute na rieku Váh, všetci ľudia sa tešili , že ich znovu môžu kŕmiť. Jeden chlapec zbral kameň a hodil ho do labute a labuť zranil. Labuť preletela do Váhu a tam ostala dlhé dni. Keď konečne bolesť ustúpila, labuť sa išla nakŕmiť.

Potom zistila, že sa jej noha vyliečila. Rozmýšľala, ako sa jej to za taký krátky čas mohlo vyliečiť. Zistila, že jej to zázračný Váh vyliečil. Tak ľudia zistili ,že rieka Váh má zázračnú moc.

Vyliečená babka

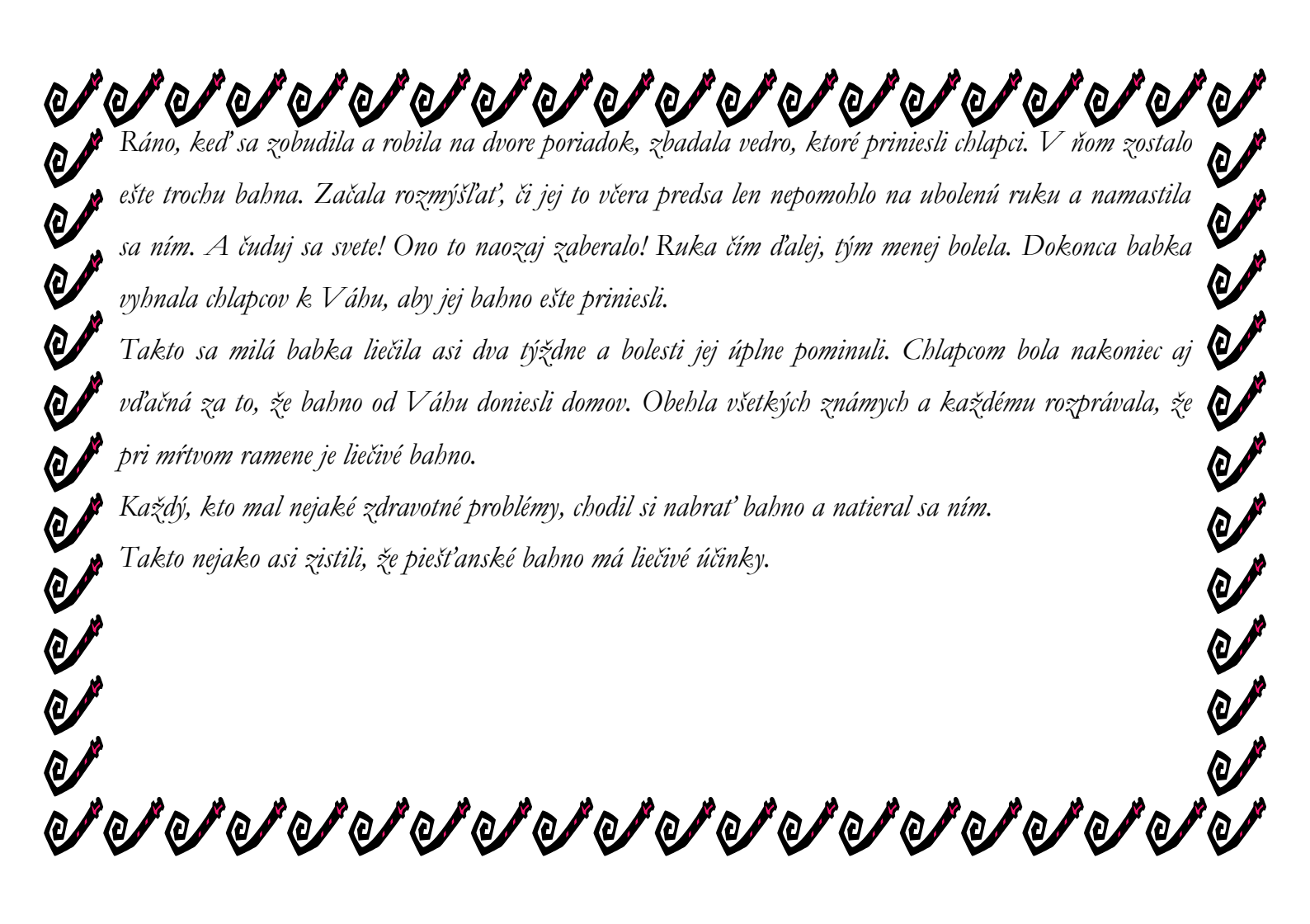
Raz dávno, pradávno, žili deti, ktoré sa chodili brávať k mŕtvemu ramenu Váhu. Mŕtve sa mu vraví preto, lebo tam voda stojí a neprúdi a na dne sú nánosy bahna.

Tak, ako všetky deti, aj oni radi vymýšľali. Prišli na nápad, že sa budú bahnom ohadzovať. Jeden chlapec chcel v bre aj doma pokračovať, tak si ho nabral do vedra a vzal domov.

Rodičia doma neboli, len babka, tak sa dali s kamarátmi do „bahnovej vojny“ na dvore. Ohadzovali sa veselo a čo čert nechcel, práve vtedy sa krížom cez dvor vybrala babka. Chuderka! Trafili ju do ruky, ktorá ju už dlho pobolievala. Babka sa na nich najskôr veľmi nabnevala, skoro ich aj po holom vyobšívala, no chlapci sa jej schovali v komore a ona musela ešte kravky obriadiť. Pri robote úplne zabudla na chlapcov, aj na to, že bahno jej zaschlo na ruke.

Večer, keď sa ukonaná chystala na spánok a umývala sa, zistila, že ruka ju akosi menej pobolieva.

Neprikladala tomu veľký význam.

Ráno, keď sa zobudila a robila na dvore poriadok, zbadala vedro, ktoré priniesli chlapci. V ňom zostalo ešte trochu bahna. Začala rozmyšľať, či jej to včera predsa len nepomohlo na ubolenú ruku a namastila sa ním. A čuduj sa svete! Ono to naozaj zaberalo! Ruka čím ďalej, tým menej bolela. Dokonca babka vyhnala chlapcov k Váhu, aby jej bahno ešte priniesli.

Takto sa milá babka liečila asi dva týždne a bolesti jej úplne pominuli. Chlapcom bola nakoniec aj vďačná za to, že bahno od Váhu doniesli domov. Obehla všetkých známych a každému rozprávala, že pri mŕtvom ramene je liečivé bahno.

Každý, kto mal nejaké zdravotné problémy, chodil si nabrat' bahno a natieral sa ním.

Takto nejako asi zistili, že piešťanské bahno má liečivé účinky.

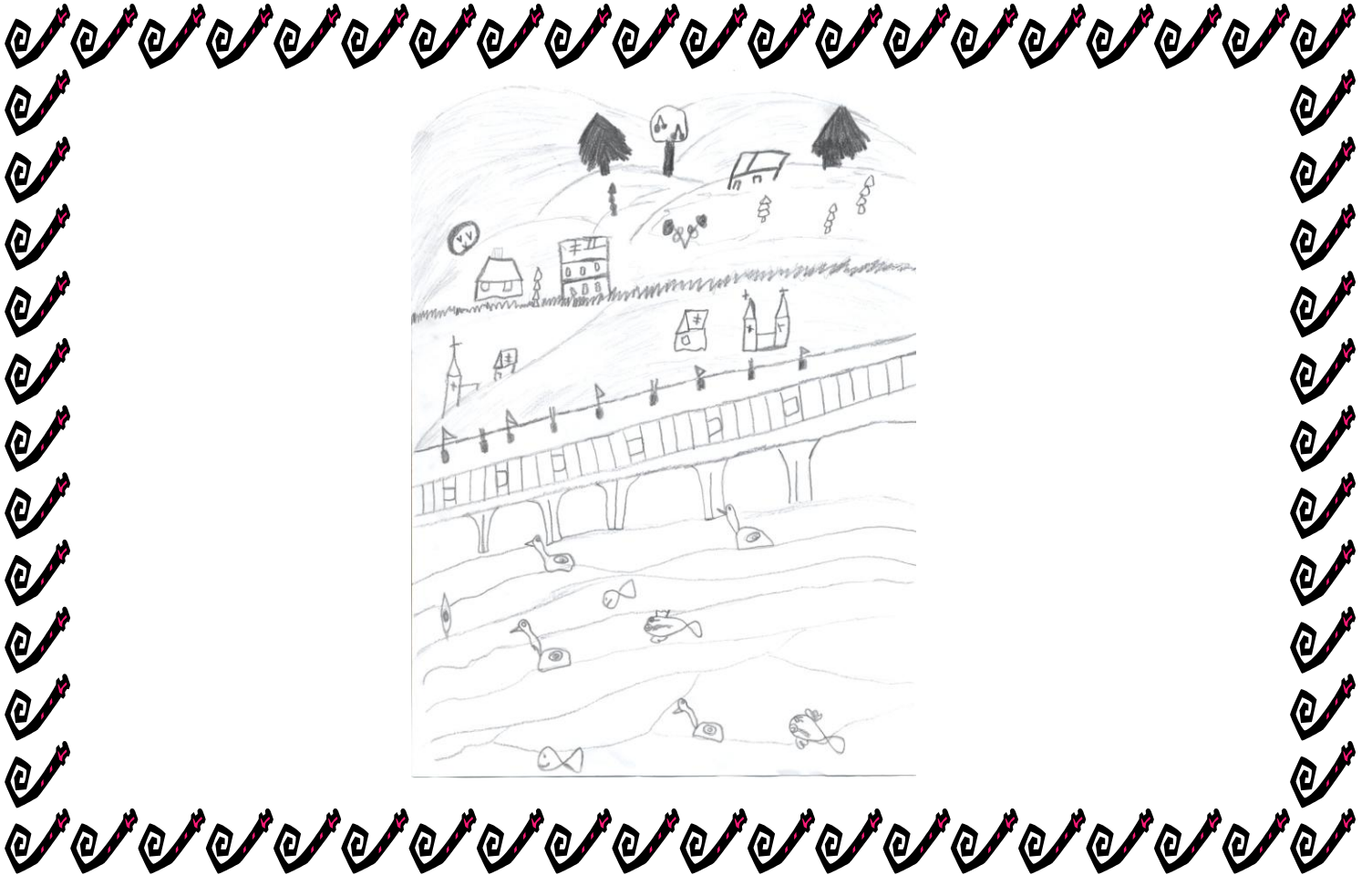

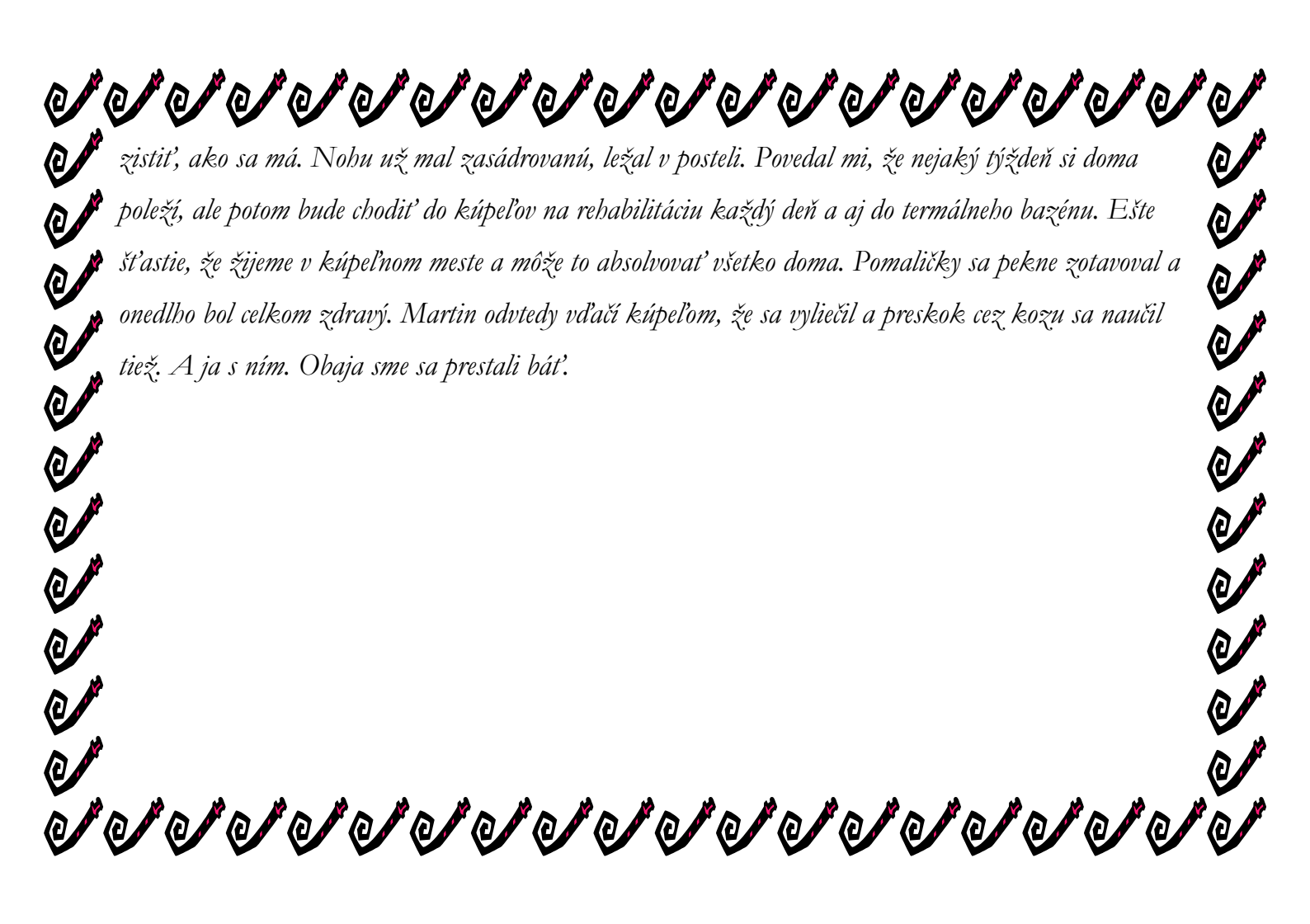
Zlomená noha

J

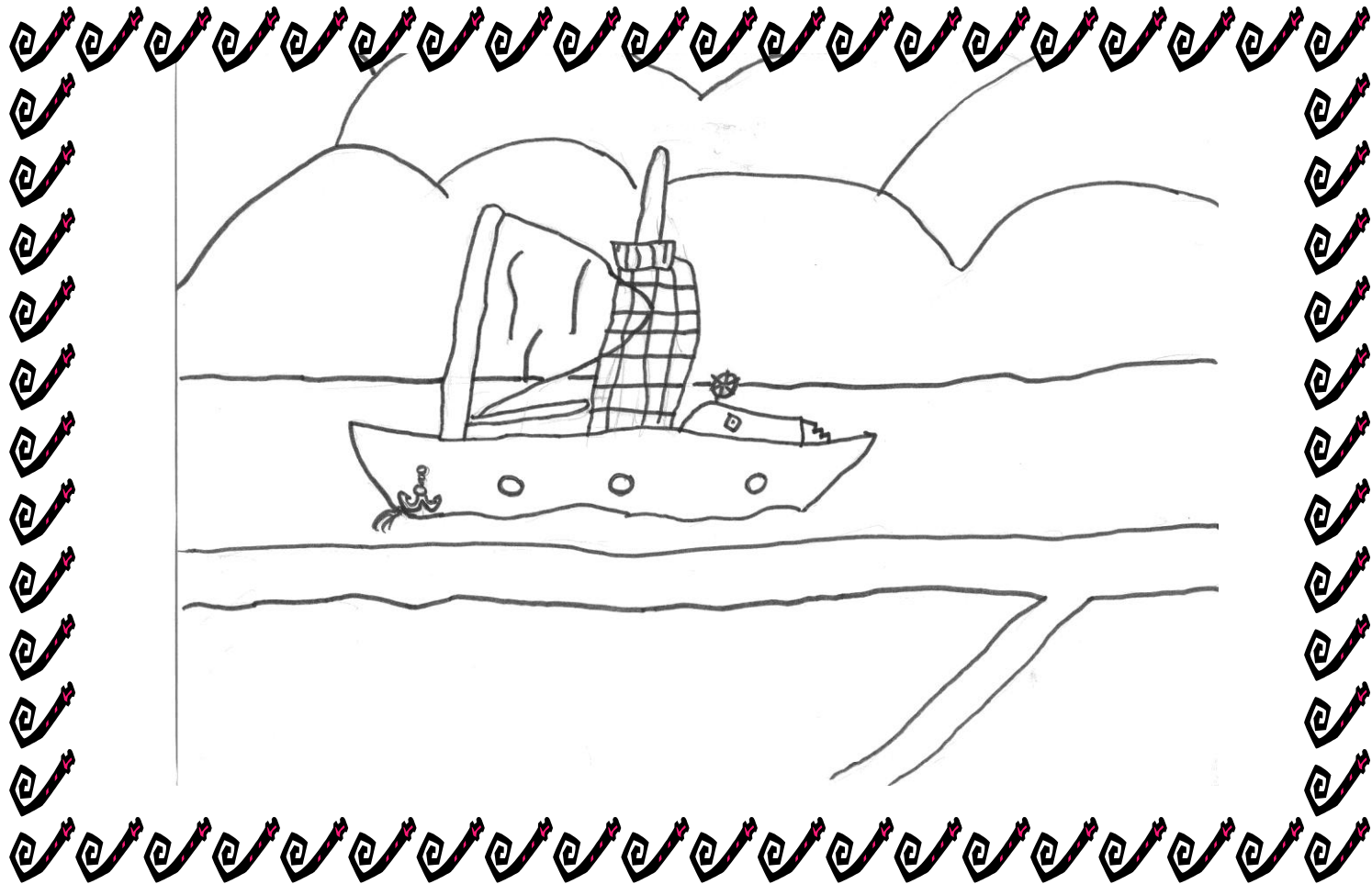
edného dňa som sa zobudil zavrčias rána a spomenul som si, že na telesnej výchove máme dnes cvičiť preskok cez kozu. Veľmi som sa bál, lebo som to nevedel. Keď som už bol v škole prezlečený do úboru a čakal som na pani učiteľku, spýtal som sa detí, kto to už vie. Všetci, okrem mňa a môjho kamaráta Martina zdvihli ruku.

Konečne prišla pani učiteľka a išli sme do telocvične. Pani učiteľka nás dala nastúpiť a potom sa to začalo. Všetkým to išlo veľmi dobre, až prišiel rad na Martina. Preto, že sa veľmi bál, zle skočil a zlomil si nobu. Pani učiteľka hneď zavolala jeho otcovi a povedala mu, že sa stal úraz. On si prišiel pre Maťa na aute a pani učiteľka mu rozpovedala, ako sa to stalo. Potom ho posadila do auta a vrátila sa nazad za nami. Martinov otec ho hneď odviezol do nemocnice a my sme už v skákaní nepokračovali, lebo medzitým hodina skončila. Na mňa už rad neprišiel. Po škole som sa zastavil u Martina, išiel som

A decorative border consisting of a repeating pattern of stylized footprints, each with a red and black spiral design, framing the text on all four sides.

zistiť, ako sa má. Nobu už mal zasádrovanú, ležal v posteli. Povedal mi, že nejaký týždeň si doma poleží, ale potom bude chodiť do kúpeľov na rehabilitáciu každý deň a aj do termálneho bazénu. Ešte šťastie, že žijeme v kúpeľnom meste a môže to absolvovať všetko doma. Pomaličky sa pekne zotavoval a onedlho bol celkom zdravý. Martin odvtedy vďačí kúpeľom, že sa vyliečil a preskok cez kožu sa naučil tiež. A ja s ním. Obaja sme sa prestali báť.

Zázračná fontána

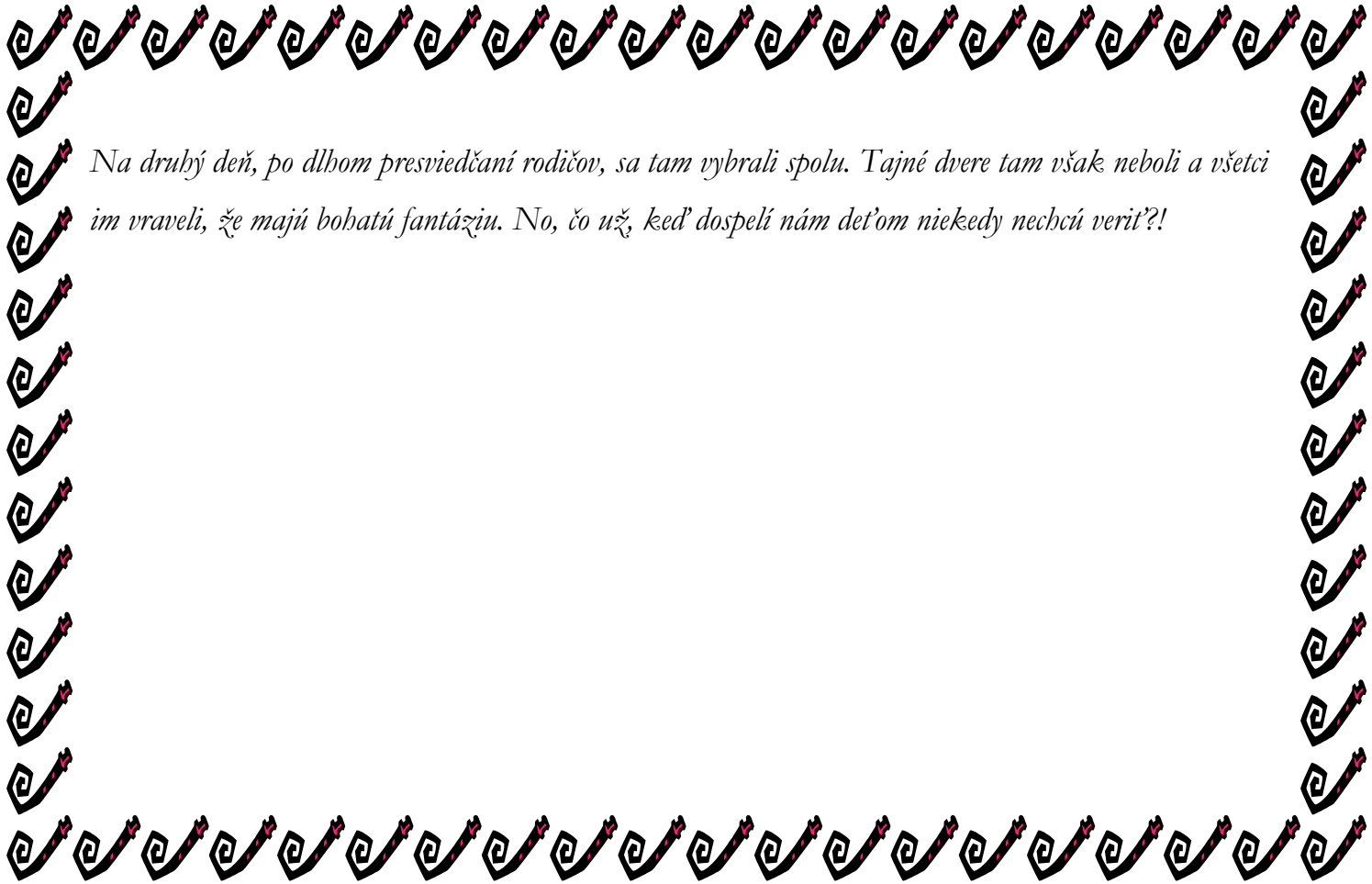
V našom meste máme zázračnú fontánu. Nachádza sa v blízkosti Napoleónskych kúpeľov.

Jedného pekného, slnečného dňa sa tam vybral Jakub s kamarátmi. Prišli bližšie a zbadali čierne tajné dvere, ktoré sa pred nimi otvorili.

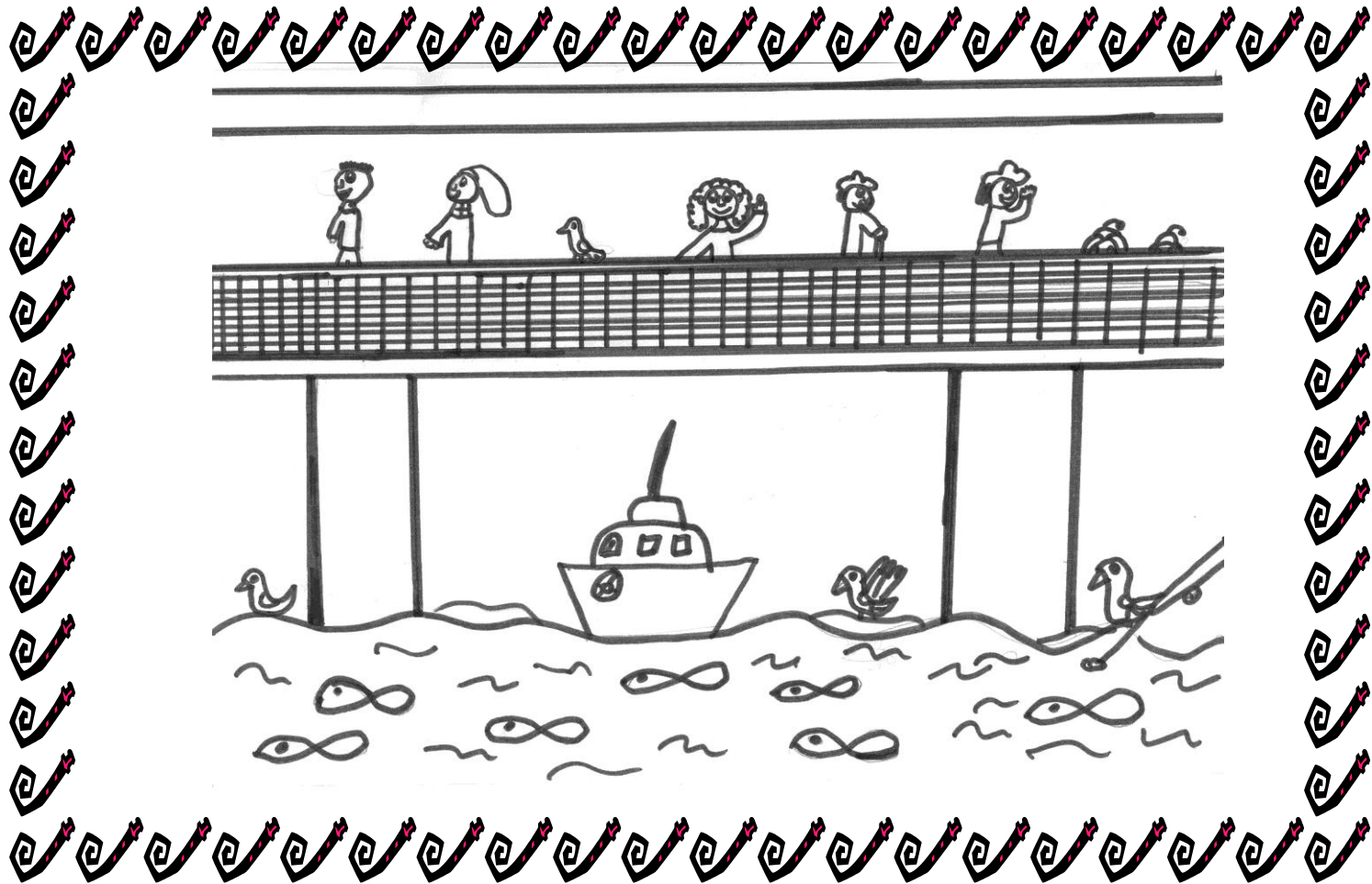
Ako každý zvedaví chlapci, vošli dnu. Prešli dlhou, tmavou chodbou a každý videl niečo iné. Na konci ich čakal prestretý stôl a pohár liečivej vody. Chlapci boli hladní, smädní, unavení a s radosťou sa pustili do prestretého stola. Keď sa najedli, oddýchli si a nabrali nové sily, chceli sa vrátiť von. Chodby nebolo!

Zbadali len tečúcu rieku, ktorú museli preplávať. Plávali, plávali, až vyplávali na breh tam, kde kotví loď Adam Trajan. Boli veľmi prekvapení a pobrali sa domov. Doma sa chceli podeliť so svojimi zážitkami s rodičmi, ale aj tak im nikto neveril.

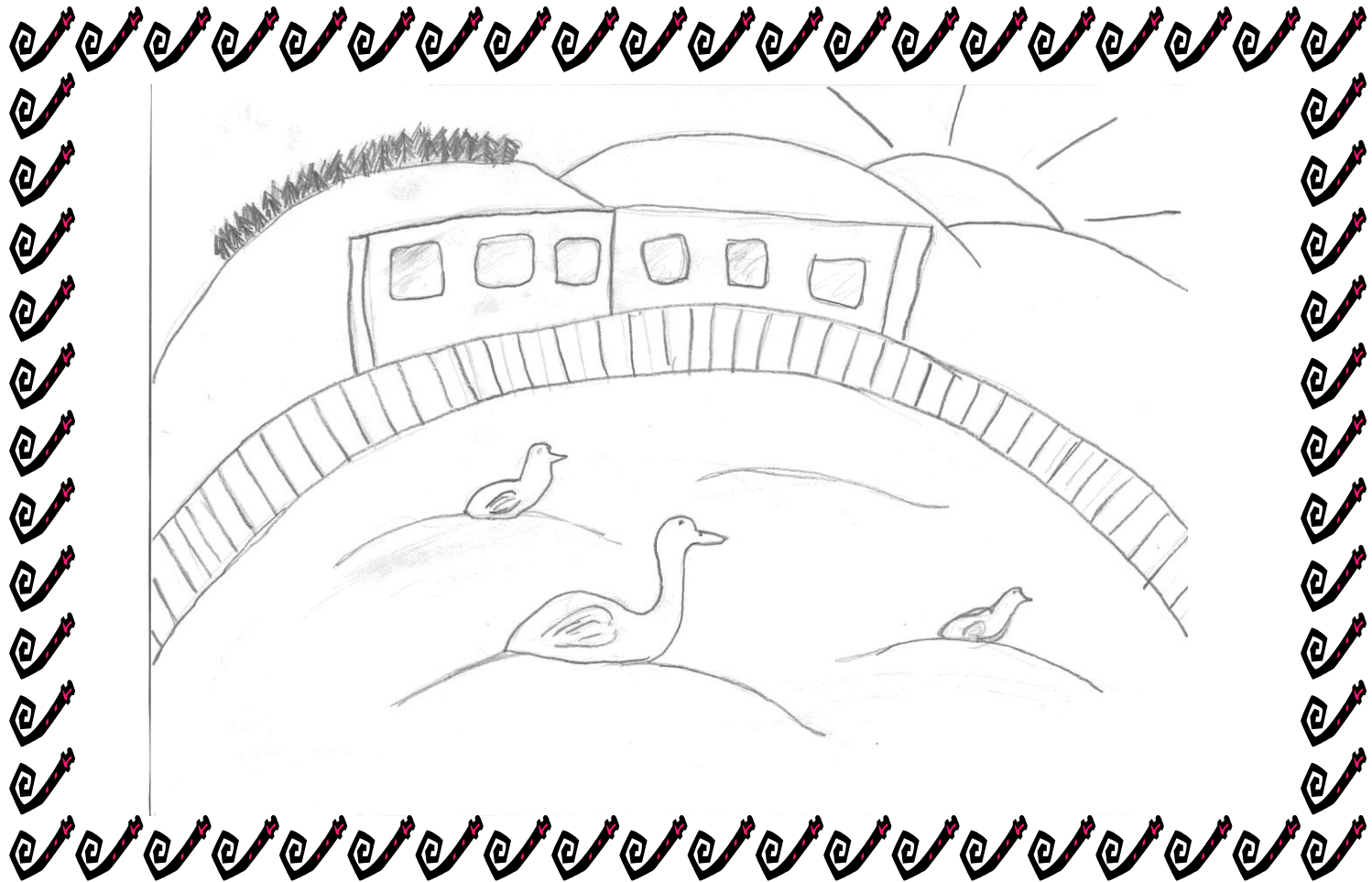
Na druhý deň, po dlhom presviedčaní rodičov, sa tam vybrali spolu. Tajné dvere tam však neboli a všetci im vraveli, že majú bohatú fantáziu. No, čo už, keď dospeli nám deťom niekedy nechcú veriť?!

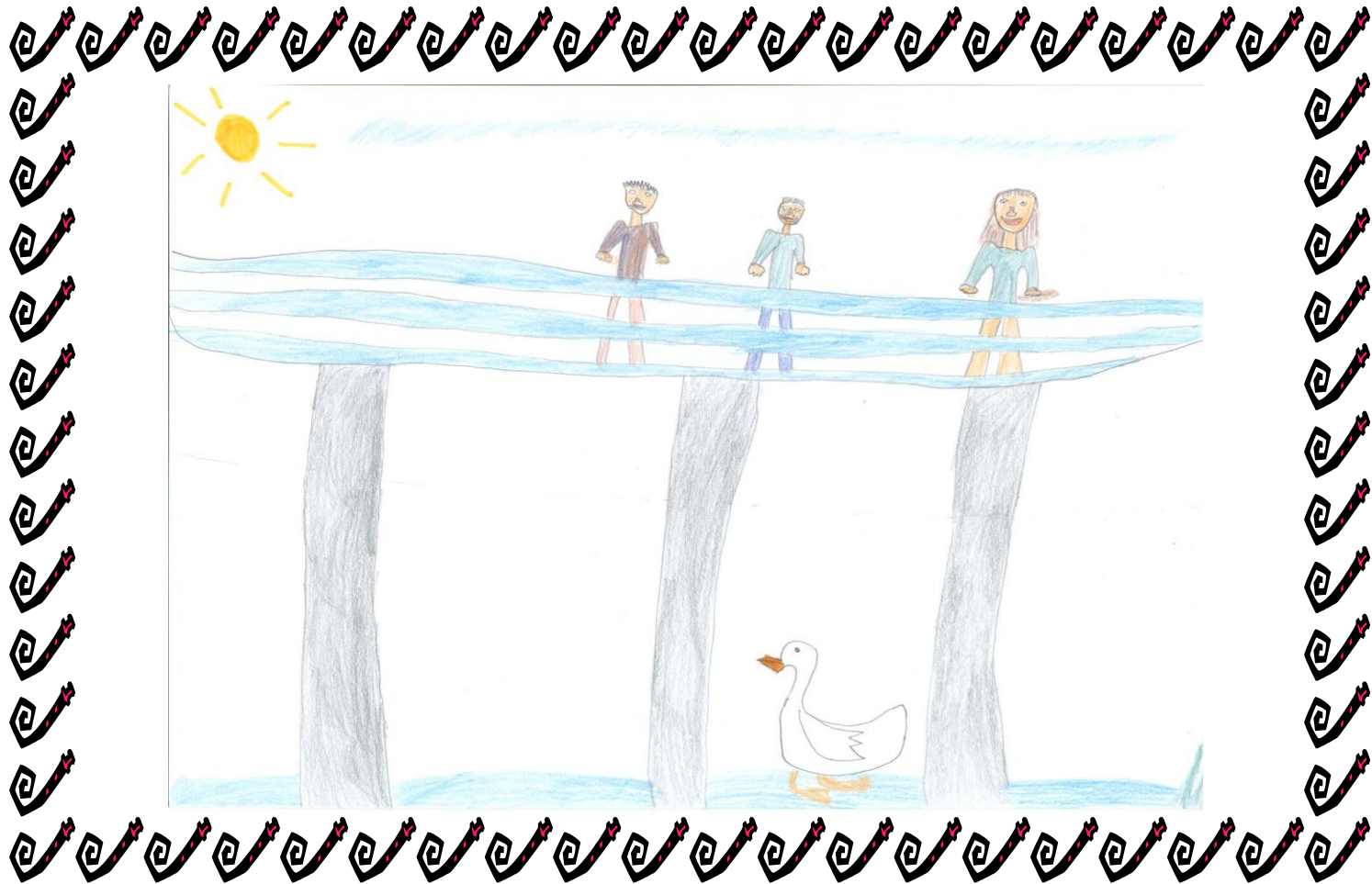

Tajomný Váh

*Šli sme raz okolo Váhu a bolo nám veľmi divné, že tam nikto nebol. Videli sme tam
zašifrovaný nápis. Vyzeral asi
tako: ⚘ ♁ □ ◆ ℓ ⚔ er ⚔ ⚗ ⚘ ○ ■ & ⚔ er ♁ ◆ ℓ ⚖ ♁ □ er ◆ ⚗ ⚗ ⚔ ♁ &*

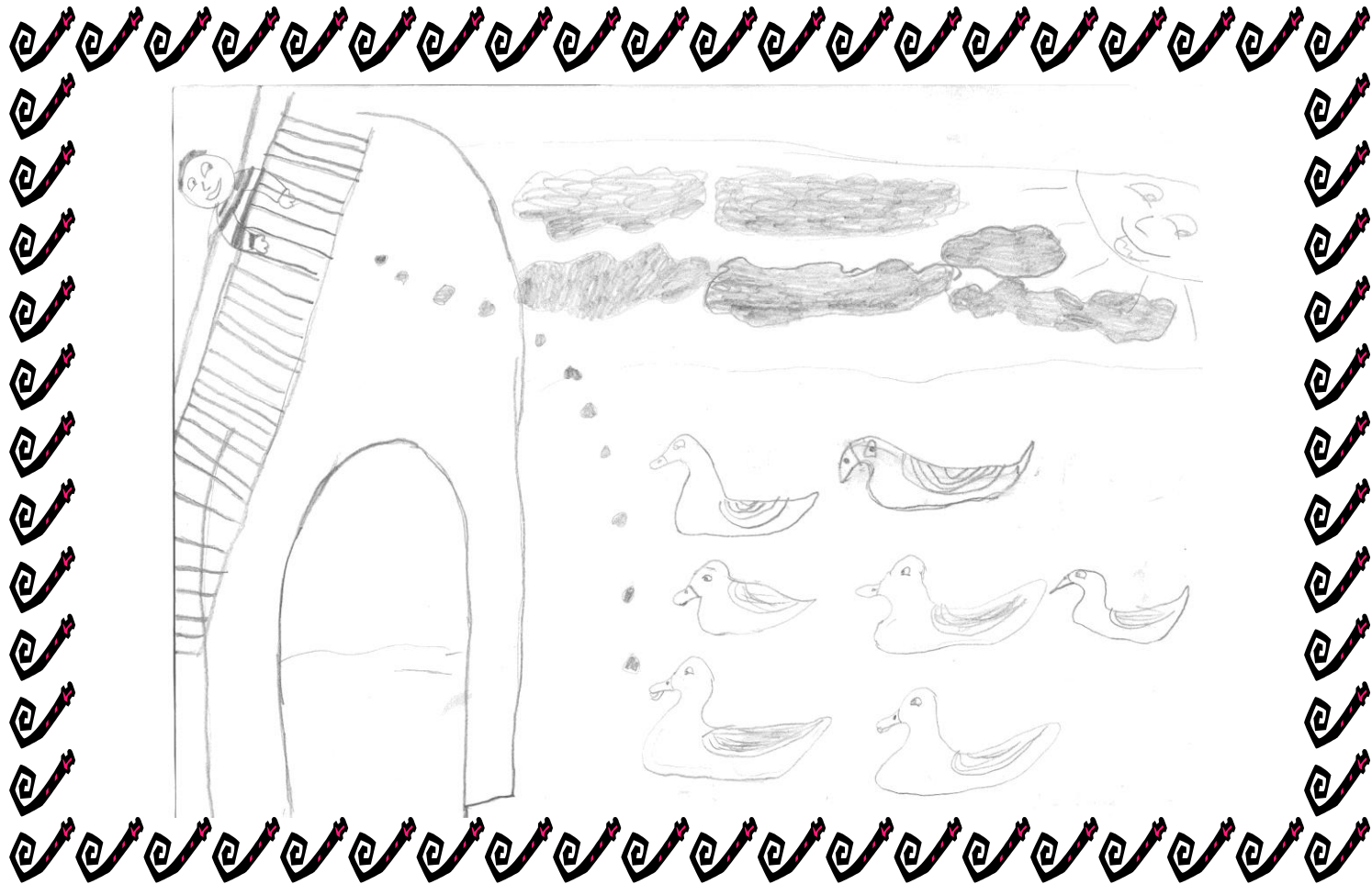
*□ ⚔ ⚘ ◆ ⚗ ◆ ..Po ceste domov sme rozmýšľali, čo by to asi tak mohlo znamenať. Doma sme sa hneď
rozutekali po celom byte a hľadali sme všetky možné knihy. V jednej starej knihe, ktorú mala ešte moja
babka, keď bola taká, ako ja, sme konečne šifry našli a ku nim aj vysvetlenie. Bolo tam napísané :
„Kto tento nápis preloží, ten bude veľmi bohatý!“ Toto tajomstvo sme si nechali len pre seba. Teraz
čakáme, či sa nám to splní.*

Kúpanie

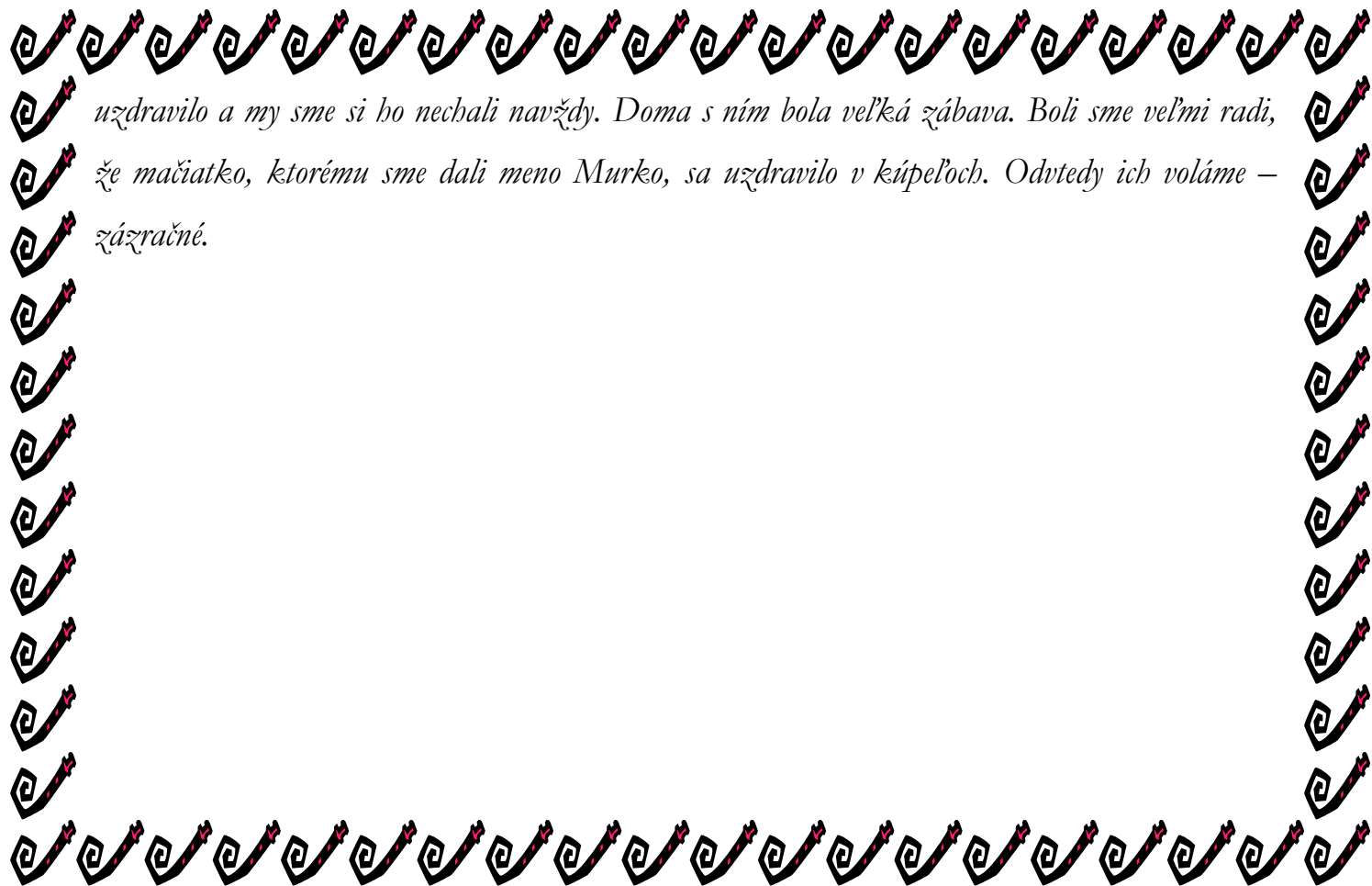
Cez letné prázdniny sa veľmi radi chodíme kúpať k Váhu. Všetci už vieme veľmi dobre plávať, lebo sme zo školy v rámci telesnej výchovy navštevovali plavecký kurz a tak sa mama o nás nemusí už toľko báť. Keď príde domov z práce, zabalí veci a ide sa k vode. Niekedy nás pri vode zastihol aj dážď, ale nám to vôbec neprekážalo. Raz sme však zažili pri Váhu nemilé prekvapenie. Mladší brat kričal na nás z brehu, že vidí vo vode hada. On tak strašne jačal a bol vylakany, že sa len veľmi ťažko dal utíšiť a do vody už viac vôbec nechcel ísť. Odvtedy sa už naša rodina pre mladšieho brata nemôže dostať kúpať k Váhu, lebo má z vody na Váhu panický strach. Chodievame teda radšej na kúpalisko Eva, alebo na Slňavu, ale na túto príhodu s hadom už asi nikdy nezabudnem.

Zranené mačiatko

R*až, keď sme boli vonku, našli sme na sídlisku zranené mačiatko, ktoré sa olizovalo, lebo ho boleli rany a niekto hlúpi ho vyhodil. Boli sme smutné, lebo bolo celé doráňané. Zobrali sme si ho domov a dali sme mu mlieko. Keď prišiel ocino domov z práce, pýtal sa ma, či by som s ním nešla chytať ryby na mŕtve rameno. Ja som sa potešila, lebo som si chcela vziať aj nájdené malé mačiatko. Hneď som s radosťou súhlasila. Keď sme už boli pri vode, mačiatko sa zatúlalo do kúpeľného bahna. Po niekoľkých dňoch som zistila, že sa mu rany začali hojiť a tak som si pomyslela, že mu to kúpeľné bahno asi robí dobre na rany. Začala som ho k mŕtvemu ramenu vodiť častejšie a naozaj! Mačiatko sa celkom*

uzdravilo a my sme si ho nechali navždy. Doma s ním bola veľká zábava. Boli sme veľmi radi, že mačiatko, ktorému sme dali meno Murko, sa uzdravilo v kúpeľoch. Odvtedy ich voláme – zázračné.

Niečo z histórie nášho mesta.

Svetoznáme *kúpeľné mesto* Piešťany sa nachádza v západnej časti Slovenskej republiky, v Trnavskom kraji, v údolí dolného toku najdlhšej slovenskej rieky Váh. Rozprestiera sa na rozlohe 4 420 ha pod západnými svahmi Považského Inovca v nadmorskej výške 162 m. Mesto je sídlom okresu Piešťany, ktorý tvorí 27 obcí. Mesto Piešťany má v súčasnosti 32 000 obyvateľov. Symbolom mesta je barlolámač. Atmosféru mesta dotvára výtvarné umenie a architektúra. Okrem symbolu kúpeľov - sochy Barlolámača od sochára R. Kuhmayera, mesto od roku 1933 zdobí

stavba Kolonádového mosta vo funkcionalistickom slohu od známeho slovenského architekta Emila Belluša. V parkoch sú inštalované sochy významných slovenských a svetových sochárov. Návštevníkov poteší množstvo kultúrnych akcií a programov, poriadaných v každej ročnej dobe.

Osídlenie dnešného kúpeľného mesta Piešťany a jeho okolia siaha až do dávneho praveku, kedy sa v blízkosti horúcich termálnych prameňov usídlil lovec mamutov, čo potvrdil aj archeologický nález *Moravianskej venuše*.

Prvú písomnú zmienku o Piešťanoch nachádzame v *Zoborskej listine uborského kráľa Kolomana I. z roku 1113*. Skutočný rozmach a svetové meno prinieslo kúpeľom až ich prevzatie meštianskou rodinou Winterovcov. Piešťanské kúpele navštevujú hostia z celého sveta už dvesto rokov. V histórii kúpeľov sú príbehy exotické dokumenty o návštevách panovníkov, najvyšších cirkevných hodnostárov, slávnych umelcov (piešťanská atmosféra prilákala napríklad aj Ludwiga van Beethovena, ktorý v roku 1801 býval vo vile grófa Dezassa, dnes známej ako Bacchus Villa), a vplyvných štátnikov.

V súčasnom období sú Piešťany najvýznamnejším slovenským kúpeľným mestom. Na území okresu Piešťany sa nachádzajú chránené územia a oblasti, ktoré predstavujú najvýznamnejšie genofondové plochy v regióne chránené zákonom. *Chránený areál Sĺňava* bol vyhlásený za prírodnú rezerváciu v roku 1980. Nachádza sa v katastrálnom území mesta Piešťany v priamom dotyku rieky Váh. Vodná nádrž je významnou migračnou lokalitou vodného vtáctva a po vybudovaní umelého ostrova poskytuje vhodné podmienky na hniezdenie. Významnú úlohu zohráva i pri zimovaní vtáctva.

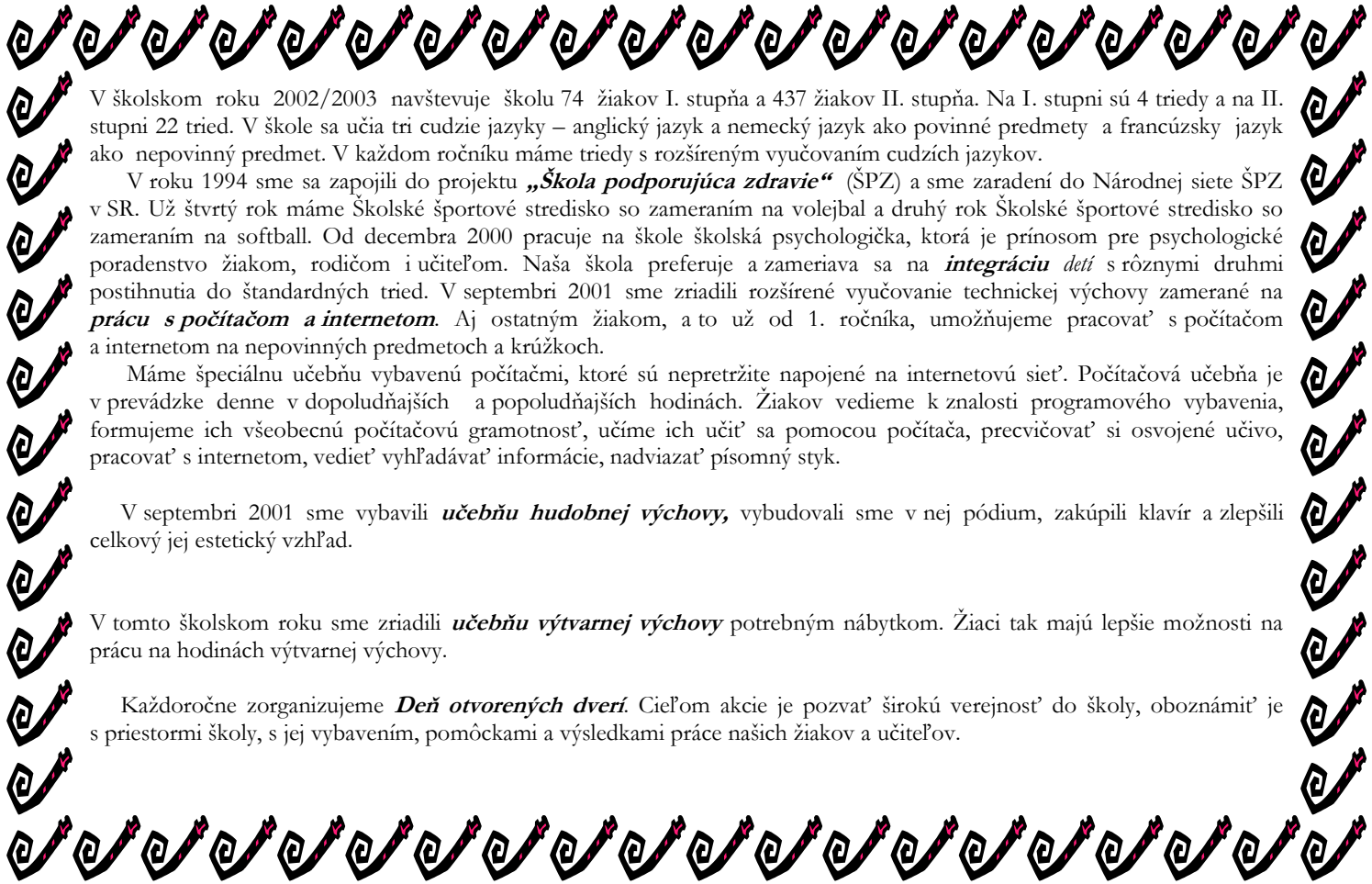
Naša škola

Na území mesta sa nachádza 12 predškolských zariadení, 8 základných škôl a 10 stredných škôl.

24 triedna *budova našej školy* bola slávnostne odovzdaná do užívania 01. 09. 1992.

Zriaďovateľom je Mestský úrad, Nám. SNP 3, Piešťany. Právnym subjektom je škola od 01. 01. 1996. Je plnoorganizovaná s 1. – 9. ročníkom.

V školskom roku 2002/2003 navštevuje školu 74 žiakov I. stupňa a 437 žiakov II. stupňa. Na I. stupni sú 4 triedy a na II. stupni 22 tried. V škole sa učia tri cudzie jazyky – anglický jazyk a nemecký jazyk ako povinné predmety a francúzsky jazyk ako nepovinný predmet. V každom ročníku máme triedy s rozšíreným vyučovaním cudzích jazykov.

V roku 1994 sme sa zapojili do projektu „*Škola podporujúca zdravie*“ (ŠPZ) a sme zaradení do Národnej siete ŠPZ v SR. Už štvrtý rok máme Školské športové stredisko so zameraním na volejbal a druhý rok Školské športové stredisko so zameraním na softball. Od decembra 2000 pracuje na škole školská psychologička, ktorá je prínosom pre psychologické poradenstvo žiakom, rodičom i učiteľom. Naša škola preferuje a zameriava sa na *integráciu detí* s rôznymi druhmi postihnutia do štandardných tried. V septembri 2001 sme zriadili rozšírené vyučovanie technickej výchovy zamerané na *prácu s počítačom a internetom*. Aj ostatným žiakom, a to už od 1. ročníka, umožňujeme pracovať s počítačom a internetom na nepovinných predmetoch a krúžkoch.

Máme špeciálnu učebňu vybavenú počítačmi, ktoré sú nepretržite napojené na internetovú sieť. Počítačová učebňa je v prevádzke denne v dopoludňajších a popoludňajších hodinách. Žiakov vedieme k znalosti programového vybavenia, formujeme ich všeobecnú počítačovú gramotnosť, učíme ich učiť sa pomocou počítača, precvičovať si osvojené učivo, pracovať s internetom, vedieť vyhľadávať informácie, nadviazať písomný styk.

V septembri 2001 sme vybavili *učebňu hudobnej výchovy*, vybudovali sme v nej pódium, zakúpili klavír a zlepšili celkový jej estetický vzhľad.

V tomto školskom roku sme zriadili *učebňu výtvarnej výchovy* potrebným nábytkom. Žiaci tak majú lepšie možnosti na prácu na hodinách výtvarnej výchovy.

Každoročne zorganizujeme *Deň otvorených dverí*. Cieľom akcie je pozvať širokú verejnosť do školy, oboznámiť je s priestormi školy, s jej vybavením, pomôckami a výsledkami práce našich žiakov a učiteľov.

Od októbra školského roku 2000/2001 pracuje popri našej škole **Stredisko záujmovej činnosti**, ktoré sa zameriava na vyplňanie voľného času detí prostredníctvom krúžkov a rôznych kultúrnych a športových aktivít.

Čestný názov školy - ako sme k nemu prišli ...

05. decembra 2001 sa konala na našej škole milá slávnosť. Najmladšia a zároveň jedna z najväčších škôl v meste prevzala pri príležitosti svojho 10-ročného jubilea čestný názov Základná škola F. E. Scherera.

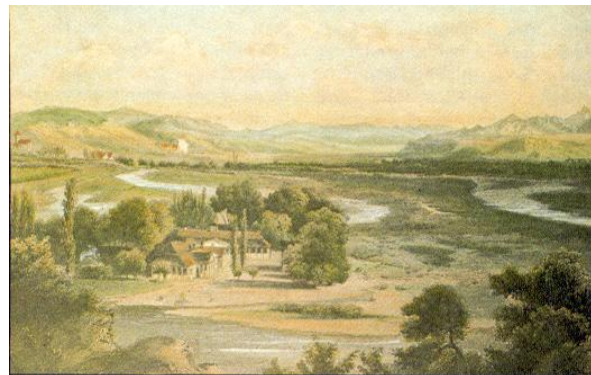
Zástupca MŠ SR PaedDr. Branislav Baláž nezabudol zdôrazniť, že čestný názov sa prepožičiava len najlepším školám, ktoré trvalo dosahujú vynikajúce výsledky. A táto piešťanská práve k takým patrí.

Prečo sa práve **F. E. Scherer** stal „patrónom“ tejto školy? F. E. Scherer bol významný lekár, zakladateľ modernej balneoterapie. Vo svojich dielach opísal liečivé účinky piešťanských žriadiel, založil terajší Vojenský kúpeľný ústav, ktorý do dnešných dní poskytovanými metódami liečby pohybového aparátu navracia zdravie tisícom pacientom.

Na pamiatku toho vzácneho človeka je pomenovaná v Piešťanoch ulica a vrt V-9. pri príležitosti 100. výročia úmrtia Dr. F. E. Scherera vydali Štátne kúpele Piešťany v roku 1979 pamätnú medailu s jeho portrétom. Udeľuje sa osobnostiam, ktoré sa významnou mierou zaslúžili o rozvoj piešťanských kúpeľov a o zavádzanie nových liečebných metód. Dr. F. E. Scherera môžeme považovať za zakladateľa modernej piešťanskej balneoterapie a liečebné postupy, ktoré stanovil, najmä individualizácia liečebných procesov vo vzťahu k vopred určenej diagnóze pacienta sa aplikujú dodnes.

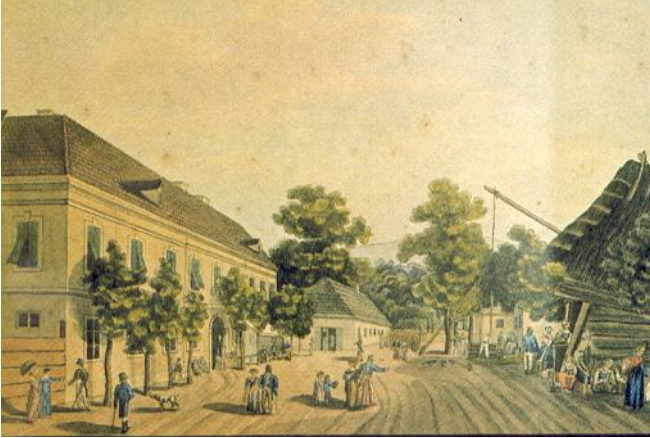
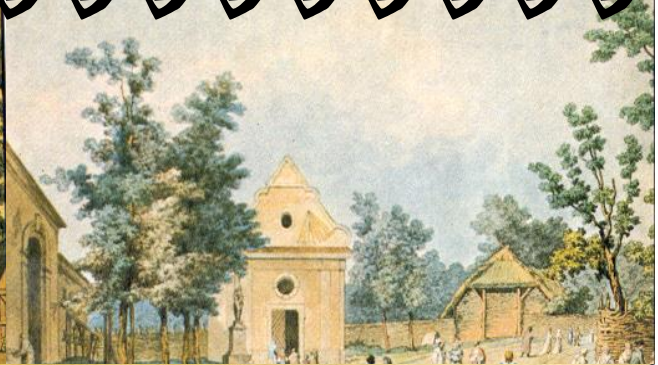
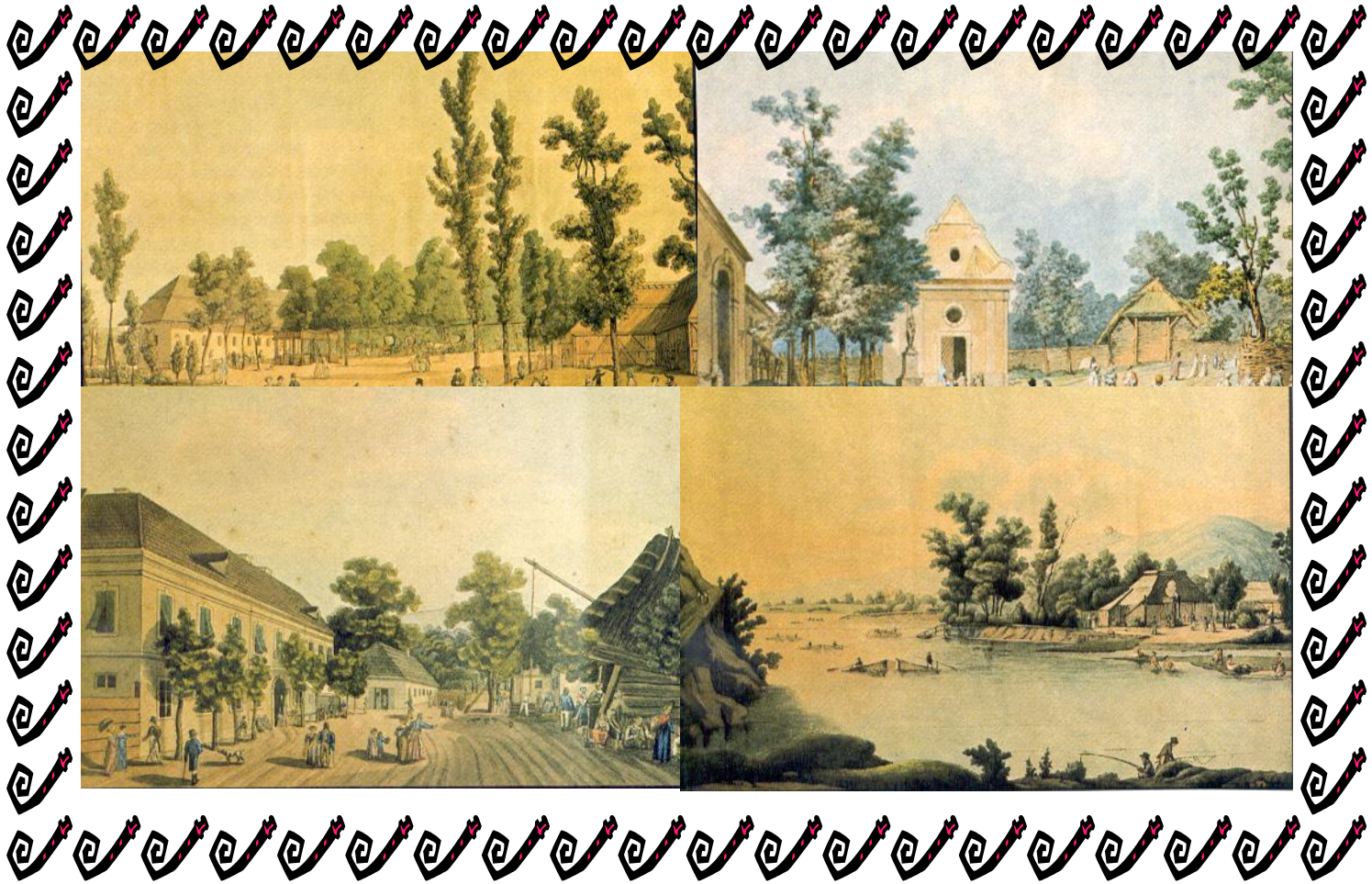
Historické fotografie Piešť'an

PIEŠŤANY NA HISTORICKÝCH POHLADNICIACH

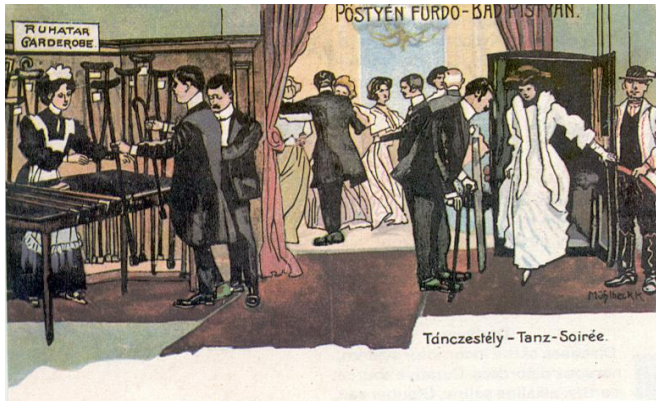
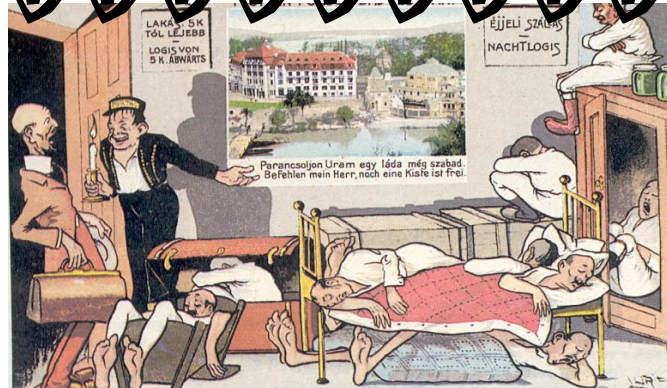

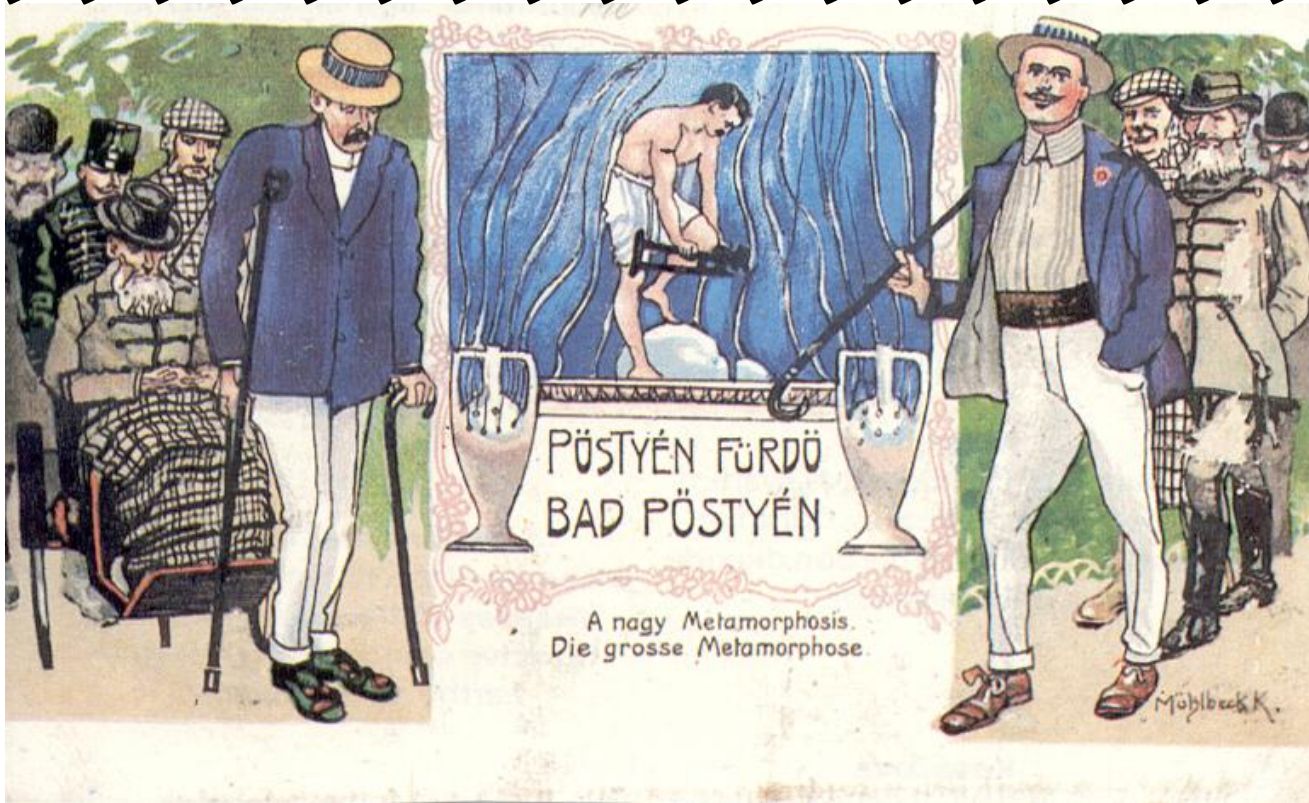
KÚPELE, BAHENNÉ ZÁBALY (1928)

Zábavné fotografie

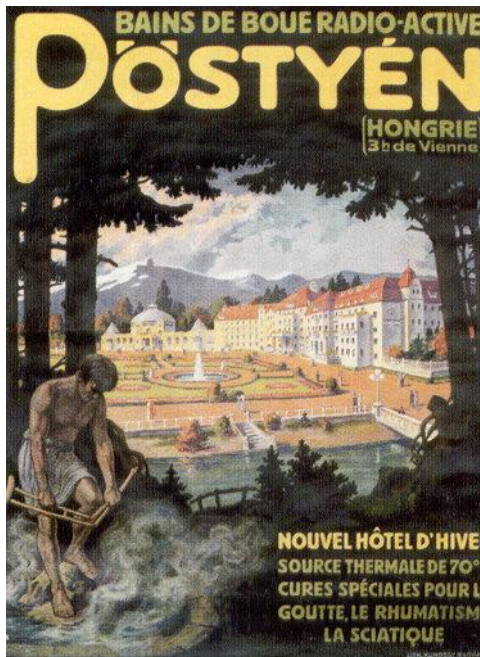
PÖSTYÉN FÜRDŐ
BAD PÖSTYÉN

A nagy Metamorphosis.
Die grosse Metamorphose.

Mühlbeck K.

Barlolámač na plagátoch

To sme my - 4.A

Pracujeme na knižke, ktorú ste práve dočítali.

Obsah

- 1. Ako sa to všetko začalo*
- 2. Nie je bahno, ako bahno*
- 3. Záhada skleneného mosta*
- 4. Rimania v Piešť'anoch*
- 5. Páv v piešť'anských kúpeľ'och*
- 6. Zlatá rybka vo Váhu*
- 7. Vyliečený Beethoven*
- 8. Záhadný barlolámač*
- 9. Tajná chodba*
- 10. Zázračný Váh*
- 11. Vyliečená babka*
- 12. Zlomená noha*

13. Zázračná fontána

14. Tajomný Váh

15. Kúpanie

16. Zranené mačiatko

17. Niečo o histórii nášho mesta

18. Naša škola

19. Historické fotografie Piešť'an

20. Humor na starých fotografiách

21. Barlolámač na starých plagátoch

22. To sme my – 4.A